

کهلتوری شهر له عهقلیهتی خێله کی عه ره بدا پیش ئیسلام (توێژینه وهیه که له هۆکار و ئامانجه کانی)

ادریس عبدالله برابیم^۱ رسول ابراهیم رسول^۲

Rasul.ibrahim@uor.edu.krd - idresabdullaabdulla@gmail.com

^{۱+۲} به شی میژو، کۆلیژی زانسته مرقفایه تیه کان، زانکۆی راپهرین، سلیمانی، ههریمی کوردستان، عێراق.

پوخته:

ههر کۆمه لنگه یه که له میژودا خهسلهت و تایبهتمهندی خۆی هه بوه، که به شیکیان زیاتر ده رکهوتون و کاریگهریان به سه ر ژیا نی کۆمه لایه تی کۆمه لنگه که داناوه، به جوړیک ناسنامه ی باش و خراپی هه بوه، له خهسله تی میواندۆستی و خانه دانی باش بون، کۆمه لنگه ی عه ره بیه و هه ک ههر کۆمه لنگه یه کی دیکه، تایبهتمهندی خۆی هه بوه، له نمونه ی ئه وانه کهلتوری خێله کی و ده مارگیری، که شوینکار و کاریگه ری زۆری له سه ر ژیا نی کۆمه لایه تی عه ره ب به جیه یشتوه، ئه م توێژینه وهیه تیه ش که ده خاته سه ر کهلتوری شه رانگیژی و ده ستردیژی و په لاماردان و تالانی خێله کانی عه ره ب پیش ئیسلام، که نه ریتیک په یه وه کراو و باوی کۆمه لنگه ی خێله کی عه ره ی پیش ئیسلام بوه، گه رانه وهیه بو بنچینه ی مملانی خێله کییه کان، به خسته نه روی هۆکار و ئامانجه کان، بیگومان خێل و هۆز و تیره کانی نیمچه دورگه ی عه ره ب زۆریه ی کات له دژی په کتر له شه ردا بون و شه ر به شیک بوه له یاسای هۆزایه تی، به جوړیک له ژیا نی بیابان نشینیدا ده مارگیری خێله کی و په یوه ستبون و به رگری لیکردنی نیشانه ی سه رکه وتی ئه وان بوه، به شی زۆری په یوه ندییه هۆزایه تییه کان له و سه رده مه دا له سه ر بنه مای دوژمنایه تی ریکخراوه، یان هاو په یمانی و په یمان به ستی نیوانیان له سه ر بنه مای یارمه تیدانی په کتر بوه، ئه مه ش بارودۆخیکی نا هه موار و شه رانگیژی هینا وه ته ئاراوه، بو ته نه ریت و به شیک له کهلتوری خێله کی، که پایه کانی ئه و کۆمه لنگه یه له سه ر بنه مای هیژ و رشتی خوین دامه زراوه، بو یه نه ریتی تو له سه ندنه وه وه که یاسا و کهلتور له ده مار و خوینیان چه که ره ی کردبو، گرنگی ئه م بابه ته و کاریگه ری له میژوی مملانی خێله کی و داها توشیان، بیگومان ئه م بابه ته هه لده گری ت توێژینه وه ی تایبه تی له سه ر بکری ت، هه مو ئه و تایبه تمه ندیا نه ش بو ئیمه بوه هۆکاری هه لئاردنی بابه ته که و گرنگی ییدانی.

توێژینه وه که ش له پیشه کی و دو ته وه ری سه ره کی پیکهاتوه، له ته وه ری په که مه دا، هۆکاره کانی مملانی و شه ری خێله کی عه ره ب پیش ئیسلام شرو فه کراون، ته وه ری دو هه میش بو باسکردنی دیارترین ئامانجه کانی شه ری خێله کی تایبه تکراره، ئه مانه و ئه نجام و لیستی سه رچاوه کان خراونه ته رو. کلیله وشه کان: بیابان نشینی، ده مارگیری خێله کی، کهلتور، شه ر، تالانی.

The Culture of War in the Pre-Islamic Arab Tribal Mentality: A Study of its Causes and Goals

Idris Abdullah Braim¹ - Rasul Ibrahim Rasul²

¹⁺²Department of History, College of Human Sciences, Raparin University, Rania, Kurdistan Region, Iraq

Abstract

This study focuses on the culture of aggression, rape, attack and plunder of pre-Islamic Arab tribes, which was a common tradition of pre-Islamic Arab tribal society, a return to its origins and Tribal conflicts, by explaining the causes and objectives. The tribes of the Arabian Peninsula had often been at war with each other which had been part of their tribal law, characterized by tribal racism; a sign of their success in desert life that was most important. Most tribal relations at that time were organized on the basis of hostility, or alliances and treaties based on mutual assistance.

What distinguishes Arab life in pre-Islamic times was their aggressive life, which had become part of the tribal culture. The foundations of the society were based on force and bloodshed. The importance of this subject and its impact on the history of tribal conflict and their future, of course, deserves special research, all these characteristics were the reason for us to choose that topic to shed light on.

The research consists of two main trends. In the first trend, the reasons for the outbreak of Arab tribal warfare before Islam were explained. In the second trend, we discuss the most important goals of the war. Finally, the results and the list of references were presented.

Keywords: Desert Population, Tribal Racism, Culture, War, Plunder.

پێشه کی:

هه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌ک به‌شپوه ژيانیکی تايبه‌تی ناسراوه، به‌شیک له‌و سروشته‌ش وه‌ک نهریت و که‌لتوریک نه‌وه بۆ نه‌وه گواستراوه‌ته‌وه، ده‌شی هه‌ندیکیان ئه‌رپنی و هه‌ندیکیان نهرپنی بوبن، دیاره کۆمه‌لگه‌ی نیمچه دورگه‌ی عه‌ره‌بی که له به‌ره‌تدا کۆمه‌لگه‌یه‌کی خپله‌کی و زۆرینه‌یان بیاباننشینی بون، خاوه‌نی کۆمه‌لێک له‌دابونه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی و خپله‌کی بون، له‌ نمونه‌ی ئه‌وانه که‌لتوری مملانی و شه‌ری خپله‌کی، که‌ جیتی بایه‌خی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه، له‌ راستیدا ده‌مارگه‌ری خپله‌کی و که‌لتور و دابونه‌ریتی خپله‌کانی نیمچه دورگه‌ی عه‌ره‌بی، یه‌کیکه له‌و بابته‌ هه‌نوکه‌یی و گه‌رموگورانیه‌ی له‌ناوه‌نده ئه‌کادیمی و زانستیه‌کان دا ده‌خه‌رته‌به‌ر لیکۆئینه‌وه و شیکارکردن، به‌هۆکاری ئه‌وه‌ی ئه‌و بابته کاریگه‌ری قوڵ

و بەر فراوانى لەسەر ئەو خىلانەى ھاتنە ناو ئايى ئىسلامەو ھەبو، بە تايبەت ناوچەى حىجاز، چونكە ئايى ئىسلام لەناو خىلەكانى ئەو ناوچەى سەرپھەلداو، ھەرچەندە لەسەردەمى پېش ئىسلام خىلەكانى ناوچەكە پەرتەوازەبون ھىچ شتىك لە ھەلکوتانە سەرىك و پەلاماردانى يەكتر زياتر پېكەوھى نەدەبەستەنەو، تەنانەت كارىگەرى لەسەر داھاتوشيان داناو، سەرنجدان و لېوردبونەو ھەلکوتانە و ئامانجى ئەو مەملەتتەى كە لەكەلتورى شەرانگىزى خىلەكى عەرەب، وا دەخوازىت توئىنەوھى تايبەتى لەبارەو ھەبكرىت، بۆتىگەيشتن لەسروشتى شەر و مەملەتتىكانى نىوانيان بابەتتىكى پېويست و گرنگە، ھەر بۆيە ناوئىشانى توئىنەوھى كە تايبەتكرائو بە (كەلتورى شەر لە عەقلىيەتى خىلەكى عەرەبدا پېش ئىسلام).

ھۆكارى ھەلباردنشى. دەگەرئىتەو ھەب پېويستى ناوئىتەى ئەكادىمى كوردى بەمجۆرە بابەتەنە و خواستى توئىزەر لەسەر بابەتەكە، كە ئامانج لى ئەنجامدانى توئىنەوھى كە زانستى بىلايەنانەى، دەرختى حەقىقەتى مېژوى بەشئىك لە كەلتورى خىلەكى عەرەب پېش ئىسلام، كە بايەخى ئەم توئىنەوھى لەو ھادىيە كە تىشك دەخاتە سەر لايەننىكى گرنكى ژيانى كۆمەلەيەتتى عەرەب و ھۆكار و ئامانجەكانى كەلتورى شەرانگىزىيان شەن و كەو دەكات.

ھەرچى پىسى ئەم توئىنەوھى بەشئوھى كە زانستى و بىلايەنانە دەگەرئىت بە دوای ولامى چەند پىسارىكدا، كە ھەك پىسى توئىنەوھى شەرقەيان بۆ دەكرىت، بۆ نمونە بۆچى شەر بۆتە كەلتورىكى عەرەب؟ ھۆكارى مەملەتتى و بەرىككەوتنى خىلەكان چىبو؟ بۆچى پانتايەكى زۆرى لەمېژوى عەرەب پېش ئىسلام داگىر كىرەو؟ ئامانج و مەبەستەكانى شەرى نىوان خىلەكان چىبو؟ ئەمانە و چەند لايەننىكى دىكە بە پىشت بەستەن بە سەرچاوە رەسەنەكان و توئىنەوھى زانستى تايبەتمەند ولامى پېويستىان دەدرئىتەو.

بە لەبەرچاوغرتنى سروشتى توئىنەوھى كەش زياتر مېتۆدى شىكارى بەكارھاتو، بۆ ھەلەسەنگەندى دەق و راقە و بىرۆبۆچونى توئىزەر لەسەر شەرى نىوان خىلەكان و ئامانجەكانى، لەكات و شوئى پېويستىشدا مېتۆدى گىرانەو و ھەسفى بەكارھاتو.

ئەوھى تايبەتئىشە بە پېكھاتەى توئىنەوھى كەو، ئەوھەلەپئىشەكى و دو تەوھى سەرەكى و ئەنجام و لىستى سەرچاوەكانى لەخۆگرتو، لەتەوھى يەكەمدا لەسەر ھۆكار و پانئەرەكانى شەرى خىلەكى ھەستائىن، سەرنج خراوئەتە سەر ھۆكارى مەملەتتى و بەرىككەوتنى خىلە بىابانئىشەكان، بە تايبەت خىلەكانى ناوچەى حىجاز كە خىلە قورەيش بالە دەستە و كۆمەلەكى رۆداوى مېژوپى گرنكى لەناوچەكە رۆيان داو ھەلپېش ھاتنى ئايى ئىسلام، لەتەوھى دوھەمدا گرنكى ئەو ئامانجانە رۆنكرائوھەو كە لەكەلتورى خىلەكى شەرى لەسەر كراو ھەلپېناو بەدەھىتەنى ئامانجەكان تىكۆشاو، لىرەدا بەھىنەوھى نمونەى چەند شەرىك لەنىوان خىلە قورەيش و خىلەكانى دىكەى ناوچەى حىجازدا شىكارى بۆ بابەتەكە كراو.

بۆ نوسىنى ئەم توئىنەوھى سۆد لە چەندىن سەرچاوەى رەسەن و ژىدەر ھەرگىراو، بەپى تۈنا ھەولدارو ھۆ رۆداوكان بگەرئىنەو ھۆ سەرچاوە رەسەنەكان، يەكئىك لەو سەرچاوانەى كە گرنكى زۆرى بۆ توئىنەوھى كە ھەبو، كىتئى (السيرة النبوية) (ابن ھشام، مردو لە. ۲۱۸ك / ۸۳۳ز)، كە زانىارى بەسۆدى لەسەر ژيانى خىلەكان و باروئۆخى عەرەب تىدايە، ھەرۆھەكتىتى (صفة جزيرة العرب) (الهمداني، مردولە. ۳۳۴ك / ۹۴۵ز)، كە زياتر لەرۆى جوگرافى ھەسفى ناوچەكە سۆدى لىوھەرگىراو، ھەرۆھەكتىتى (الكامل في التاريخ) (ابن الأثير، ت ۶۳۰ھ / ۱۲۳۸ز)، لە گىرانەوھى شەرانگىزى نىوان خىلەكان سۆدى زۆرمان لى ھەرگرتو، ھەرۆھەكتىتى (المقدمة ابن خلدون) لەنوسىنى (عبدالرحمن ابن خلدون، مردو لە، ۸۰۸ك / ۱۴۰۵ز)، كە بەرئاستى شىكارى زۆرى لەسەر بابەتى دەمارگىرى خىلەكى و

خەسلەتی خێلەکانی عەرەب تێدایە، کە گرنگی تایبەتی بۆ تووژینەوه کە ی ئیمە هەبو زۆر بە وردی باسی لە ژیان و کەلتور و عەقلەتی خێلەکی عەرەب کردووە.

سەرباری ئەوەی سود لە ژێدەری زانستی تایبەت بە بابەتە کەش وەرگیراوە، لەو بوارەدا زیاتر پشت بە بۆچون و تیروانیی میژو نوسانی عەرەب بەسترت، لەوانە کتیی (المفصل فی تاریخ العرب قبل الاسلام) لە نوسی (جواد علی)، کە ژێدەری زۆر گرنگی و بەنرخە بۆ تووژینەوه کە بە وردی باسی لە ژیان کۆمەلگای خێلەکی عەرەب پێش ئیسلام کردووە، هەر وەها کتیی (قبیلة قریش و آثارها فی الحیاة العربیة قبل الاسلام) لە نوسی (خضیر عباس الجمیلی)، هەر وەها کتیی (الوسیط فی تاریخ العرب قبل الاسلام)، لە نوسی (هاشم یحیی الملاح)، هەر وەها کتیی (الدعوة الاسلامیة و حیاة البداوة)، لە نوسی (شهله برهان عبدالله)، دەشت زۆر سەرچاوەی دیکەش مابن، کە بتوانریت سودی لێوەرگیریت و تووژینەوه کە دەولەمەندبکەن، بەلام بەشی زۆری زانیاری سەرچاوەکان دوبارەن و هەمان زانیاریان تۆمارکردووە، ئەمانە و چەند سەرچاوەی ژێدەری دیکە کە لە لیستی سەرچاوەکان ئاماژەیان بۆکراوە.

تەوهری یه کهم: هۆکارەکانی شەر و مەملانی خێلەکی عەرەب لە پێش ئیسلامدا:

بە گشتی لە میژوی شەر و مەملانی هەمیشە هۆکار و پالنهەری جۆر بە جۆر بە چاوە دەکەون، کە هەندێ جار فرەهەندن و لە گەل ئامانجەکان تیکەلای یەك بون، بێگومان ئەمە بۆ شەری خێلەکی و ناوچەیی و ناوچۆش بە جۆرێک لە جۆرەکان دروستە، لەوانە شەر و مەملانی نیوان خێلەکانی عەرەب لەو نەریتە بە دەرنەبون، کە بە کورتی جێ قسە لە سەر کردن، شەر بە مانا گشتییە کە لە بنەرەتی زمانی عەرەبیدا وشە (الحرب) دەگرتتەوه، ئەویش شەر و کوشتارە لە گەل دوژمندا، شەریش وەك جۆرێک لە فیل هاتو، یاخود هونەر و فیلە (ابن منظور، ۱۴۱۴ هـ، ۳/ ۳۸۳)، زۆر جار چەمکی شەر بەستراوەتەوه بە چەمکی دیکە سەرشتییەوه کە چەمکی ئاشتییە، رەنگە وا دەریکەوتت کە ئەو دوو چەمکە لە یە کتر جیا نەکرانەتەوه، بە لە بەرچاوەگرتنی ئەوەی کە یە کتییان بۆ بنیاتانەوه و بناغە کردنی پەییوەستە بە ئەوی دیکەوه، واتە ناتوانن لە حالەتی ئاشتیی دەریچین مەگەر بە چو نە ناو حالەتی شەرەوه، ئەویش ناتوانریت شەر بە جێهێڵیت تەنها بە ریککەوتن لە سەر مەرجه کانی ئاشتیی نەبیت (الزحیلی، ۱۹۶۲، ۴۶)، دەکریت شەر بە مانا گشتییە کە ی وا پیناسە بکەن: بریتییە لە دوخی نالەباری نیوان دوو هیزی ناکوک یان دوو خێلی بیاباننشینی، بە هۆکاری جۆر بە جۆری مادی و مەعنەوی بۆ گەیشتن بە ئامانجەکان بە زەبری هیز، شەریش ئامرازێکی سیاسییە دوا تیری لەرزۆکی ناو کەوانی سیاسییە، کاتیک پەنای بۆ دەبردیت دوا ئەوەی هەمو ئامرازە سیاسی و دیپلۆماسییەکانی دیکە شکستیان هێناوه (صفا، ۱۹۸۷، ۱۱)، هەر وەها (الحرب) بە مانای شەری دوژمنکارانە نیوان دوولایەن دیت، کە پلان دژی یە کتر دادەریژن، هەندیک جاریش بەواتای شەرانیژی هاتو (الفیروز آبادی، ۲۰۰۵، ۷۳)، پیاوی بیاباننشینی شەرانیژە زۆر ئازایە لە دژی دوژمنە کە ی، ئەوان بە هۆکاری بارودۆخی جوگرافیایی و ژینگەیی وایکردبو لە پیناوی ئابوری و بژنوی ژیان شەر بکەن.

لەروی زاراوەیی شەر: بریتییە لەو مەملانییە چە کدارییە کە لە نیوان کۆمەلە خەلکێک یان بنەمالە یە ک یان تیرە و هۆزێک یان دوو دەولەت رودەدات، زۆریە جار بە هۆکاری سیاسی یان ئابوری یان کۆمەلایەتی مەملانیکان دروست دەبن، کە کاریگەری و ئەنجامی جۆراوجۆر لە دوا ی خۆی بە جێدەهێڵیت (الزحیلی، ۱۹۶۲، ۷۸)، هەر وەك (ئین خەلدون) پیاویە شەر و مەملانی خواستی تۆلەسەندنەوه یە هەندیک لە مرۆفەکان لە هەندیک مرۆفی دیکە، بە هۆی دەمارگیری خێلەکی لایەنگیری لە لایەکیان داوا ی تۆلەدەکات و ئەوی دیکە بەرگری دەکات، ئەمە کارێکی

سروشستییه هیچ میلله تیک لئی دهر باز نابیت (ابن خلدون، ۲۰۱۳، ۱/ ۲۷۰-۲۷۱)، ئەگەر بەدوای ھۆکارەکانی شەر و مملانیی خیلەکی عەرەب لەسەردەمی پیش ئیسلام بگەرێین، بێگومان شەر و مملانیی نیوان خیلەکانی عەرەبیش بەدەرنین لەو گوزارشت و خەسلەتە، کە جێی بایەخی تووژینەووە کەن، سەرەتاش لەبارەیی ھەندیک لە ھۆکارەکان دەدوین.

ئەگەرچی زۆرجار ھۆکار و ئانجەکان تیکە لاودەبن یاخود جیاکردنەوێان ئاسان نییە، بەلام بە لئوردبوونەو و لیکدانەووی بارودۆخەکان بەی پی سروشتی تووژینەووە کە ھەولدارووە لەیە کدیكەیان جیاکەینەووە و بەجیا باسیان بکەین. ۱- ھۆکاری کۆمەلایەتی (سیستەمی خیلەکی): بۆتیکەیشتن لە سروشتی کۆمەلایەتی و دابونەریتە خیلەکییەکانی ھەر کۆمەلگایەکی، گرنگە ئاوریک لە میژوی پاشخانی کۆمەلایەتی بدەیتەووە، بەتایبەت لەقونای و ابەستەیی بەخیل و زالی ھەستی خیلگەری و بەرقەرارنەبونی سیستەمیکی ئایینی یەگرتو، ئەوکات بەی پی سروشتی ھەرنەتەوویەکی سیستەمی خیلەکی دەبیتە بنەمای مامەلەو ھەئسوکەوت و بنەمای پەییوہندییە کۆمەلایەتیەکان، لەوانە کۆمەلگەیی عەرەب پیش ئیسلام، کە زیاتر لەھەر کۆمەلگەییەکی دیکە ئەم سروشتە تێیدا زالبو، بەتایبەتی ناوچەیی حیجاز، چونکە ئایینی ئیسلام لەوناوچەییە سەرپھەلدا، وەکو کەلتوریک نوێ ئایینی دەکەوێتە مملانیی لەگەل کەلتوری کۆمەلایەتی خیلەکانی دانیشتی ناوچەکی، چونکە بەی تیکەیشتن لەرەوشی ژیانی ئەوسەردەمە، ناکریت لەو ھۆکارە نادیارانە بگەین، کە ئەو دیاردە کەلتوریانەیی بەرھەم ھیناوە، لەبەرئەو بە کورتی قسە لەسەر ئەم لایەنە دەکریت.

ئاشکرایە سیستەمی کۆمەلایەتی لەنیمچە دورگەیی عەرەب خیلایەتی بو، بەو واتایە تاکي خیل و ابەستەیی بۆ خیل ھەبو، خیل لەو سەردەمەدا تەواوکەری دەسەلاتی سیاسی و پیکھاتەیی سەرەکی کۆمەلگای عەرەبی بو، پەییوہندی خوین و رەجەلەکی خیلایەتی عەرەبی ھۆکاریک بو، کە خیلەکانی بەیە کەو بەستۆتەووە، لەژێر سایەیی ئەو پەییوہندی نیوان تاک و کۆمەلای ریکخستو، ھەر وھا لەسەر بنەمای ھاوکاری لەماف و ئەرکدا، لەبوارەیی سیاسی و کۆمەلایەتی خیل پەییوہست کردو بەخۆیەو (شریف، ۱۹۶۵، ۳۷)، سیستەمی خیلایەتی لەنیمچە دورگەیی عەرەب پیش سەرھەلدانی ئایینی ئیسلام لە خیزانەو دەستی پیکردو، خیزان (الاسرة) بچوکترین یەکە کۆمەلایەتی خیلایەتی بو، پاشان بۆ بنەمالە و خانەوادە (تیرە)، لەویشەو فراوان بو بۆ خیل (قبيلة) (جمعة، ۱۹۴۹، ۹۱-۹۳)، لەوبارەییەو تووژەرێک پپیوایە کۆنترین شیوہی خیزان لەلای عەرەب ئەوہیە کە خیزان خوئی دەبیتەووە لە سەرۆک خیزان (باوک) و ژنی باوک (دایک) لەگەل مندالەکانی (الملاح، ۱۹۹۴، ۳۴۹).

کاتیک لەھۆکاری شەر و مملانیی خیلەکانی ئەو رۆژگاری نیمچە دورگەیی عەرەب دەکۆلینەووە، زۆریە شەرەکان بەھۆکاری خیلەکی (کۆمەلایەتی) و بالادەستی خیل و عەقلییەتی خیلەکی و ویستی خوہگەورە پیشاندان لەبەرەمبەر خیلکی دیکەدا رویانداو، وەک دەبینین زۆریەیان بەھۆی سوکایەتیکردنیک بچوکەو کە بە پیوایک یان کەستیک یا تیرەبەک یا ھۆزیک کراو ھەلگێرسا و ئەوکەسەیی سوکایەتی پیکراو خیرا تورەبو کاردانەوویان وەک ھەستیک تۆلە کردنەو و شەرانیگیزی پیشانداو، بەخیرای شمشیری لەوکەسە بەرزکردۆتەو کە سوکایەتیە کەیی پیکردو و کوشتویەتی، ئیدی شەر و ھەرا لە نیوان دو ھۆزە کە بەرپا بو و ھەندیک جار ھاوپەیمانەکانیشیان لە ھۆزەکانی دیکە بەشداردەبون (ابن خلدون، ۲۰۱۳، ۱/ ۱۱۰)، نمونەیی ئەو جۆرە شەرەنە لەناو عەرەبدا زۆر بون واتە روداوەکانی تیرەو ھۆزەکانی عەرەب لە پیش ئیسلامدا ھەر وەک (ابن عبدربە م. ۳۲۸ک/ ۹۴۰ز) لە (أبو عبیدة معمر بن المثنی) دەگێریتەووە ئەو رۆژانە بە (ایام العرب) ناسراو، نزیکەیی ھەشتا و شەش رۆژ بو، لە نمونەیی دیارترین جەنگەکانی وەک (قیس و کنانە)، (قیس و تمیم)، (البسوس) ی نیوان (بکر و تغلب) ی کوری وائیل، کەناسراون بە (الفجار) (ابن عبدربە، ۱۹۹۹، ۵/ ۱۳۳-۱۶۰)، ھەرلەم باریەو (الالوسی) ئاماژەیی کردو بەرۆژەکانی عەرەب، کە بریتین لەو رۆژانەیی

کەتیایاندا جەنگی مائۆتێرە و خۆتێنای لە نیوان هۆزەکانی سەرەمی پێش ئیسلامدا بەرپاوە، کە هەزار و حەوت سەد رۆژ بون (اللولوس، ۱۳۴۲هـ، ۷/ ۶۸)، هەرچەندە ئەو ژمارەیه رەنگه زیاده‌په‌وی تێدا کرابیت، مەرج نییه ئەو شەهرانە هەموی لە نیوان خێلەکان رۆیدابیت جاری واش هەبوو لە نیوان خێلەکانی ناوچه‌که‌و فارسه‌کان رۆیداوه وهک پیغه‌مبەر (ﷺ) لەوباره‌یه‌وه ده‌فهرمویت: (ثم أخرج البخاري من طريق خليفة بن خياط وجعل اسمه مقلوباً هكذا (يزيد بن بشير) في التاريخ الكبير ح ۱۰۱۹: قَالَ لَنَا خَلِيفَةُ بْنُ خَيَّاطٍ، نَا مُحَمَّدُ بْنُ سَوَاءٍ، قَالَ: نَا الْأَشْهُبُ الصَّبِيُّ، عَنْ يَزِيدِ بْنِ بَشِيرِ الصَّبِيِّ، وَكَانَ قَدْ أُذْرِكَ الْجَاهِلِيَّةَ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ ذِي قَارٍ: " الْيَوْمَ انْتَصَفَ الْعَرَبُ فِيهِ مِنَ الْعَجَمِ) (البخاري، ۲۰۱۲، ح ۱۰۱۹)، به‌لام ئەگەر سەرنج بەدەینه شەری نیوان خێلە دەوارنشینەکان کە بەهۆی ئەم کۆمە‌لگە‌راییه‌وه رۆدەدەن، دو جۆربون: یه کیکیان به (المنافره- ده‌مه‌قائى و شه‌ره‌جوین) ناوده‌بریت، قه‌تیس ده‌بیت له‌جنیودان و وتی هۆنراوه‌ی داشۆرین (هەجو) به‌یه‌کتر که له‌که‌لتوری کۆمە‌لگای خێلەکی عەرهب له‌پێش ئیسلام باو بوو، به‌تایبەت له‌بازار و هەرزیه‌کان سه‌کۆی شیعەر خۆیتنەوه هەبوو بو پیاوه‌ندان به‌خێل و سه‌رۆک خێل، ئەو شیعەرە له‌بازاری (عکاظ)^(۱)، له‌لایەن خەڵکەوه په‌سندبکرایه دواتر به‌دیواری که‌عبه‌وه هه‌لده‌واسرا که له‌نیو عه‌ره‌با ناسراوه به‌شیعری (معلقات) له‌نمونه‌ی شیعری شاعیرانی وهک (امرؤالقیس، زهیر بن ابی سلمی، عنتره بن شداد، عمرو بن کلثوم، لبید بن ربیع) (ابن عبدربه، ۱۹۹۹، ۷/ ۱۸-۱۹؛ الزیات، ۱۹۶۰، ۲۸-۳۰)، هه‌روه‌ها به‌شیکه‌ دیکه له‌شاعیره‌کانی سەرەمی پێش ئیسلام ناوده‌برین به‌شاعیره‌کانی (بئیوار) (صعالیک)^(۲)، که (احمد امین) ناویان ده‌بات به‌گه‌ریده‌ بیتلانەکان یان (بئیواره‌کان)، له‌وانه: (عروه‌ بن الورد، سلیک بن السلکه، الشنفری، تأبط شرا) هه‌روه‌ها پێشیان ده‌گوتریت گورگه‌کانی بیابان، چونکه وه‌کو گورگ به‌خێرای له‌تلانکردن به‌ناویانگ بون، به‌لام ئەوان سەرەپای هه‌ژاریان زۆرمه‌رد بون، شتیکی دیکه‌ی که‌ده‌یانکرد، پیکه‌پێنای کۆمە‌لگه‌یه‌ک بو له‌هه‌ژاران که ئەو مال و تالانییه‌ی له‌ده‌وله‌مه‌نده‌کانه‌وه ده‌ستیان که‌وتوه به‌یه‌کسانی به‌سه‌ر هه‌ژاره‌کاندا دابه‌شیان ده‌کرد (امین، ۲۰۱۲، ۱۲).

ده‌توانری بوتريت که‌لتوری خێلەکی له‌بیاباندا شوینی ده‌وله‌تی گرتۆته‌وه، تاك ئاسایش و دلنایای و چاو‌دێری بو‌خوی تیا ده‌بینیته‌وه، خو ئەگەر که‌سێک له‌بیاباندا سه‌ربه‌خێل و تیره‌یه‌کی به‌هیزنه‌بیت ئەوا دوا‌جار له‌ناوده‌چیت، ئەگه‌رچی خودی خۆی ئازاو به‌هیزیش بیت (حتی، ۱۹۶۵، ۱/ ۲۶-۲۷)، که ئەمه‌ش بو‌خوی هۆکارێکی دیکه‌ی شەری خێلەکی خۆلقانده‌وه، چونکه خێلێش خۆی به‌چه‌تری پارتیزهر و کۆکردنه‌وه‌ی ئەندامانی ده‌زانی، ئەندامانی خێلێش جهن‌گاوه‌ر و هێزی مرۆپي به‌رده‌ستی بون، تا وه‌کو له‌ته‌نگانه‌وه مه‌ترسيدا هاو سوپي و هه‌ستی ده‌مارگیری زیاتر به‌یه‌کیه‌وه ده‌به‌ستنه‌وه بو شه‌رکردن و به‌رگری کردن له‌یه‌کتر، که دياره به‌هێزی و هه‌ژمونی خێلێش له‌و قوناغه‌دا تاراده‌یه‌کی زۆر به‌ژماره‌ی جهن‌گاوه‌رانیه‌وه وابه‌سته بوو، هه‌روه‌ها جۆرێکی دیکه ناو ده‌برین به‌ (اليوم)، که تیايدا زۆربه‌ی جار شمشیر له‌بری زمانی گه‌توگۆ به‌کارهاتوه (وه‌ردی، ۲۰۱۷، ۱۰۶)، هه‌ر ئەمه‌ش وایکردوه له‌و رۆژگاره‌دا ئەو میژوه‌ دروستبیت که‌ پئیترواه (أيام العرب)، ئەویش چوار جهن‌گ بون، هه‌وا‌لزانان (ئه‌خبارییه‌کان) ناوی (حرب الفجار) یان له‌هه‌ر چواریان نابو له‌و مانگانە‌ی که‌شەری تیدا قه‌ده‌غه و حه‌رام‌کراو، به‌پێچه‌وانه‌ی ئەو نه‌ریته‌ی له‌نیو خێلە عه‌ره‌بیه‌کاندا چه‌سپابو (ابن هشام، ۲۰۰۴، ۱/ ۱۵۰؛ عبد‌الکریم، ۲۰۲۳، ۱۱۳)، ئەوان جاری وا هه‌بوشه‌ریان ده‌کرد ده‌سال زیاتر به‌رده‌وام ده‌بون، بو‌نمونه‌یه‌که‌میان شه‌ر له‌نیوان کنانه‌ و هواز، دوهمیان شه‌ر له‌نیوان قوره‌یش و کنانه‌، سێیه‌میان شه‌ر له‌نیوان کنانه‌ و به‌نی نضیر بن معاویه، چواره‌میان شه‌ر له‌نیوان قوره‌یش و کنانه‌دا پیکه‌وه و هواز، هه‌روه‌ک ئاماژه‌کراوه ئەو شه‌ره‌انه بیست و پینج سال پێش هاتنی بانگه‌وازی ئیسلام له‌لایەن پیغه‌مبەر (ﷺ) بوو، ئەوکات ته‌مه‌نی

پانزده سال بوه (شهری فجار له نیوان قورهبیش و هوازن دا چوار سال ده خایه نیت و ههرکاتیکیش عهره ب له بازاری (عکاظ) کۆبونا یه ته وه دوباره شهر دروست ده بوه وه (ابن هشام، ۲۰۰۴، ۱/۱۵۰-۱۵۲)، له دوباره یه وه توپزه ریک پیوایه هۆکار یکی دیکه ی سهره کی ئەم شهرانه له که لتوری خیله کی عهره ب دا ده گه پیته وه بو ههستی خۆبه گه وره زانیی هۆزیک له به رامبه ر هۆزیک دیکه دا، یان وابه سته ی تاک به ده مارگیری خیله کی که خۆی ده کرده قوربانی بو خیله که ی (علی، ۲۰۰۱، ۱/ ۲۷۴). به هه رحال بیابان نشینه کان زمانیان وه که چهک و نامرایی گرنگی شهر سهر کرده و به کاریانه پناوه، له وانه شه له شمشیر کوشنده تر و به زه برتر دابنری له به رامبه ر نه یاره کانیا دا، ئەوان هه ندیک جار به زمان و هه ندیک جار ییش به شمشیر شهریان کرده، زۆریه ی جار ییش له یه که کاتدا هه ردو چه که که یان له دژی یه که دیکه له شه ردا به کاره پناوه (ابن خلدون، ۲۰۱۳، ۱/ ۳۵۶-۳۵۸)، له کاتیکدا ئەوان که خوین به وشتر و شیره که یان ده گۆر نه وه، چونکه خوین تاکه چاره سه ره بو خیله کییه کان، وه که ئەوه وای رشتی بویتته یه که له غه ریزه کانیا که ناتوانیت لیان دوربخریتته وه، ئەمانه ش له بنه رته دا ده چنه چوارچیوه ی شهریک که به جهنگی ده رونی ناسراوه (شهری بیده نگ)، چونکه جهنگی ده رونی له دوا هه نگاودا ته واکه ری جهنگی چه کدارییه و به شداریه کی زۆری کرده وه سه ربازییه کان و شیوازه کانی مملانی ده کات له پینا و به ده سته نیانی به په له و خیرای سه رکه وته کان به که مترین زیان (زهینه ل، ۲۰۰۸، ۳۴)، له دوباره یه وه شاعیری (بیوار) (الصعلوک) تابط شرا ده لیت:

(قَلِيلُ غِرَارِ التَّوَمِ أَكْبَرُ هَمِّهِ ... دَمُ النَّارِ أَوْ يَلْقَى كَمِيًّا مُقْتَعَا) (المرزوقی، ۲۰۰۳، ۳۵۰؛ ضیف، ۱۹۶۰، ۱/ ۶۳).

واتا (ئه وه ی کهم بخه ویت، گه وره ترین خه می تۆله سه ندنه وه یان تۆله سه ندنه وه یه کی قه ناعه تبه خش به ره رووی ده بیتته وه)، به لای ئەوانه وه ده بو بۆی و نان به زه بری شمشیر و هیرشکردن په یدا بکرت، بۆیه هیرش و (ده سته که وتی شهر) و تالانی به کاریکی جوامیرانه داده نرا و به شیک گرنگی که لتوره که یان بوه.

هه ره وه ها هۆکاری تاکه که سی و میزاجی هه بوه، جاری و هه بوه که سیکی خیله کی بی بایه خترین کاری ئەنجام داوه ته نها له به ره ئه وه ی خۆی هه لیکیشیو شهر به که سیک بفرۆشی له به رامبه ردا خیله کیه کی دیکه بو سه لماندنی خۆی و هیرو توانای به ره نگاری ئەو مه یدانخوازییه بۆته وه، هه لی کوتاوه ته سه ر ئەو که سه ی خۆی هه لیکیشاوه، وه که ئەوه ی ده گپرنه وه خیله کیه که له بازاریکی سه رده می پیش هاتنی ئیسلام، دانیشته وه، قاچی درپژگروه، هاواری کرده و تویه تی: "که س ناتوانیت قاچم لابدات" که سیکی دیکه ی خیله کی هاتوه و خیرا په لاماری داوه و به شمشیریک قاچی بریوه ته وه (عبدالکریم، ۲۰۲۳، ۴۲۴-۴۲۶؛ وه ردی، ۲۰۱۷، ۱۰۸-۱۱۰).

مملانیی خیله کی هۆکار و ره گه زیک دیکه ی که لتوره که یان بو، ئەم جو ره شه ره، که میژونوسانی عهره ب به (ایام العرب) (iii) ناویان برده وه، به راده یه که خویناوی بوه، که جاری و هه بوه دو خیل یان زیاتر، له سه ر شتیکی زۆر بچوک و بیبایه خ به شه ر هاتون به درپژایی ده یان سال کوشتاریان له یه که دیکه کرده، بو نمونه شه ری (البسوس) که له نیوان خیلی (بکر و تغلب) رویداوه (ابن هشام، ۲۰۰۴، ۱۱۰؛ علی، ۲۰۰۱، ۸/ ۲۰۱۷؛ ضیف، ۱۹۶۰، ۶۶)، ئەگه ره له هۆکاره که ی ورد بینه وه ته نها له سه ر خۆه لیکیشانی پیاویکی هۆزی بکر به ناوی وائل، تیریکی له گوانی و شتریکی ته غلب داوه خوین و شیر تیکه ل به یه که بوه و له ئەنجامدا کوشتویه تی، له به رامبه ر ئەمه دا (جساس) که له خیلی تغلب بوه، خوشکه که شی هاوسه ری وائل بوه، به لام له به ره ئەو په یمانه ی که هه ردوکیان دابویان، به وه ی وائل و تویه تی (ئه گه ره ئەو وشتره بیتته ناو له وه رگی وشتره کانم ئەوا ده یکوژم (جساس) و تویه تی: منیش تو له جیاتی وشتره که ده کوژم)، بیگومان به هۆی ده مارگیری خیله کی یه وه هه ردوکیان به لینی خویان برده ته سه ر و ئەو کاره یان کرده، له ئەنجام دا به هۆی له وه رگاوه و شتریک کوژراوه، به هۆی و شتریکه وه پیاویک کوژراوه، به هۆی کوژرانی پیاویکیش چه ندین پیاو

له‌دوای کوزراوه، هه‌روهه سهرچاوه‌کان باسیان کردوه ده‌مارگیری خیله‌کی وای کردوه له ئه‌نجام دا به‌هوی ئه‌م روداوه‌وه بۆماوه‌ی چل سال شه‌ر له‌نیوان ئه‌م دو خیله‌ به‌رده‌وام بوه هه‌زاران بریندارو سه‌دان کوزراوی لی بکه‌وئته‌وه (ابن الاثیر، ۲۰۰۵، ۱/ ۴۱۰-۴۲۴؛ النویری، ۱۴۲۳، ۱۵/ ۳۹۷-۳۹۸؛ ضیف، ۱۹۶۰، ۶۵-۶۶). هه‌روه‌ها به‌وئته‌ی ئه‌مه ده‌کریت، له‌باره‌ی شه‌ری خیله‌کی (داحس والغبراء) هوه هه‌مان شت بلین، له‌کوئتایه‌کانی سهرده‌می عه‌رب پېش ئیسلام، ئه‌م کیشه‌یه‌ش هیچی له‌جه‌نگی (البسوس) که‌متر نه‌بو، هۆکاری راسته‌وخوی ئه‌میشیان پېش‌برکی ئه‌سپسوارای له‌نیوان ئه‌سپیک (عبسی) و ئه‌سپیک (زوبیانی) بو، له‌وکاته‌دا مشتومرو ده‌مه‌قائی له‌نیوان خاوه‌ن ئه‌سه‌په‌کان دروست ده‌بیت، ده‌بیته هۆکاری ئه‌وه‌ی خیله‌کانیان و هاوپه‌یمانانه‌کانیشیان بکه‌ونه شه‌ریکی خیله‌کی درێخایه‌نی سه‌خته‌وه نزیکه‌ی چل سالی خایاندوه، (ابن الاثیر، ۲۰۰۵، ۱/ ۵۱۲؛ النویری، ۱۴۲۳، ۱۵/ ۳۵۷-۳۵۶؛ وه‌ردی، ۲۰۱۷، ۱۰۸). که‌به بروای توئیه‌زانی بواری میژوی خیله‌کی هیچی که‌متر نه‌بو له‌شه‌ری (البسوس) (علی، ۲۰۰۱، ۱۰/ ۶۸)، هه‌رله‌م باره‌وه شاعیری سهرده‌می جاهیلی زهیر بن ابی سلمی ده‌ئیت:

تدراکتما عبسا وذبیان بعدما ... تفانوا ودقوا بینهم عطر منشم (الثعالی، ۱۹۸۵، ۳۰۸؛ الزیات، ۱۹۶۰، ۵۴)، وه‌ک ده‌بینین له‌که‌لتوری کۆمه‌لگای خیله‌کی عه‌ربه‌دا چیرۆکی سوارچاکی له‌م جوهره‌مان زۆرن ده‌کری ناوی بنین به‌داستانی (ئیلیاده) گه‌وره‌ی عه‌رب (قاسم، ۲۰۰۸، ۵۹۰).

له‌م کۆمه‌لگا خیله‌کییه‌دا که‌شه‌ر و پیکدادان و تالانی گرنگترین ره‌گه‌زی که‌لتوره‌که‌ی بو، هه‌رئه‌مه‌ش بو وایکرد داگیرکردن و تالانکردن به‌یه‌کیک له‌پیکهاته‌سه‌ره‌که‌یه‌کانی بیاباننشینی هه‌ژمار بکریت، له‌م باره‌وه (فلیپ حتی) گوتیه‌تی (غزا و تالانی سودی بۆژیانی بیاباننشین هه‌بوه له‌بیاباندا، چونکه ئه‌و کوشته و کوشتاره‌ی ئه‌نجام ده‌دریت تیایدا، ژماره‌ی نان خۆره‌کان که‌م ده‌کاته‌وه، دانیشتوانی بیابان له‌ژیانی ئاسایی سه‌ختی خۆیاندا هه‌میشه له‌لیواری برسیه‌تین، له‌به‌ر ئه‌وه شه‌رکردن لای ئه‌وان وه‌ک حاله‌تیک هزری درێخایه‌نی لێهاتوه، شه‌رکردن له‌بیاباندا ئاسوده‌یی و دلنایه‌ی بۆ رێگریکردن له‌زیادبوئیک له‌سه‌روی ئاستی پئویستی ده‌رامه‌ته‌که‌مه‌که‌یانه‌وه بوه (حتی، ۱۹۴۹، ۱/ ۲۵).

هه‌رله‌م باره‌یه‌وه یه‌کیک له‌شاعیرانی ئه‌و قوناغه له‌ستایشی خیله‌که‌یدا وتویه‌تی:

قومٌ إذا نَبَتَ الربیع لهم ... نَبَّتْ عَدَاؤُهُمْ مع البقل (الجوهري، ۱۹۸۷، ۳۷۰).

واته: قه‌ومیک له‌گه‌ل ژیانه‌وه‌ی گزۆگیای به‌هاردا، دوژمنایه‌تیان تیدا ده‌روئته‌وه.

جیگی ئاماره‌یه له‌که‌لتوری خیله‌کیدا ئه‌و سوکایه‌تیه بچوکه‌ی، که‌ده‌بیته هۆی هه‌لگیرسانی ئه‌و شه‌رو کوشتاران هه‌ک ئه‌و چه‌خماخه‌ی ئاگره‌یه که‌ ده‌که‌وئته سه‌ر به‌رمیلکی پر له‌باروت، ناخی بیابان نشین هه‌رده‌م ئاماده‌یه بۆ پیکدادان و شه‌ر و تالانی، وه‌ک ئه‌و باروته‌ی ئاماده‌یه بۆ ته‌قینه‌وه، ته‌نها پئویستی به‌چه‌خماخه‌یه‌کی بچوکی ئاگره‌ تا گریگرت و ته‌رو وشک پیکه‌وه بسوتینت (وه‌ردی، ۲۰۱۷، ۱۰۸).

زۆربه‌ی کات خۆشیان نه‌یان زانیوه له‌پیناوی ده‌جه‌نگن و بۆچی شه‌ریان کردوه، جاری واش هه‌بوه شه‌ریکیان هه‌لگیرساندوه چه‌ن‌دین که‌سی تیدا کوزراوه، هه‌ندیک‌جاریش که‌سیکیان بۆ به‌ری کردوه له‌خیله‌که‌یان جا به‌هه‌ر هۆکاریک بوبیت نه‌یان هیشته‌وه، نه‌ک له‌ناو خیله‌که‌، به‌لکو له‌نزیکتین ناوچه‌ش که‌لێیانه‌وه نزیکه‌ بژیت، که‌چی کاتیکیش له‌ده‌ره‌وه‌ی خیله‌که‌ کاریک خراپی ئه‌نجام داوه، روی کردۆته لای خیله‌که‌ی و داوای یارمه‌تی و به‌هاناوه‌ چونی کردوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی پېشتر هېچ‌کاریکی خراپی نه‌کردبیت و ده‌ریشیان نه‌کردبیت له‌خیله‌که‌یان، زۆربه‌گه‌رمو گوریه‌وه پېش‌وازیان لیکردوه، له‌نمونه‌ی ئه‌وه‌ پیاوکی خیله‌کی به‌ناوی (البرازی بن قیس) که‌له‌خیلی کینانه‌ بوه، پېشتر به‌هۆی خراپه‌ کاریه‌کانیه‌وه له‌خیله‌که‌ی ده‌رکراوه، ناچار رویشته‌وه بۆلای (نعمانی بن موندز) له‌غه‌ساسینه و ئه‌ویش دالده‌ی

داوه، جاريكيان كه وتوته ململاني له گه‌ل پياونيك به ناوي (عروه بن عوتبه) له خيلى قه‌يسيه كان له سه‌ر گه‌ياندنن كاروانيكى بازارگاني نوعمان بۆبازاري (عكاظ)، له ئه‌نجامدا نوعمان كاروانه كه‌ي به‌عروه سپاردوه، (البرازي بن قيس) سوئندي خواردوه عروه بكوژيت، ريگاي ليگرتوه و كشتويه تي، پاشان هاناى بردوه بۆخيئه كه‌ي خۆي، نه‌وانيش پشتگيريان ليكردوه، له ئه‌نجامدا شه‌ري فجاري دوهم له نيوان كينانه و قه‌يسيه كان هاتوته كايه‌وه به‌هۆيه‌وه چه‌ندين كه‌س له نيوان هه‌ردولادا كوژراوه (ابن هشام، ٢٠٠٤: ١٥٠/١-١٥٢؛ ابن الاثير، ٢٠٠٥: ٥٢٨/١-٥٢٩).

جتيگاي ئاماژه‌يه ئه‌م كه‌لتوري شه‌رانگيزي و ده‌ستدرتي و په‌لاماري يه‌كتر نه‌ريتيكي باوي سه‌رده‌مي پيش ئيسلام بوه، هۆزه كان به‌رده‌وام له‌دزي يه‌كدي له شه‌ردا بون و شه‌ر به‌شيك بوه له ياساي هۆزايه‌تي، به‌شي زوري په‌يوه‌نده به هۆزايه‌تتبه كان له و سه‌رده‌مه له سه‌ر بنه‌ماي دوژمنايه تي ريكخراوه، يان په‌يمان به‌ستن له سه‌ر بنه‌ماي يارمه‌تيداني نيوانيان، گرنه نه‌بوه ئه‌و شه‌ره زورداري بيت يان زورليكراو، بي ئه‌وه‌ي ده‌رگايه‌ك يان حكومه‌تتيك هه‌بي ئه‌و په‌يوه‌نديه‌ي ريكخستبتي، به‌لكو به‌ته‌نها ياساي تو له سه‌ندنه‌وه به‌ركار بوه (عبدالله، ٢٠٠٨، ٣٠)، وه‌ك (غؤستاف لؤبون) ده‌ليت: نيمچه دورگه‌ي عه‌ره‌ب پيش ده‌ركه‌وتني (محمد) (ص) به‌هۆي سروشتي شه‌رانگيزانه يان، مه‌يدانيكي فراواني هه‌ميشه‌ي شه‌ر و ململاني خيئه كي بوه (لوبون، ١٩٩١، ١٢٨).

وه‌ك ده‌بينين هه‌رخيئيكي خودپه‌رستي و خيئچيه‌تي خۆي ده‌نواند به‌رامبه‌ر به‌خيئيكي ديكه، ئه‌وان شه‌ري يه‌كترين ده‌كرد، تالاني و كوشتن و برين تايبه‌تمه‌ندي خيئه سه‌ركه‌وتوه كان بو له كاتي په‌لامارداني يه‌كتر، ده‌ستيان به‌سه‌ر زه‌وي و ساماني يه‌كتر ده‌گرت و ژن و پياو منداليان به‌كويله ده‌برد (الرصافي، ٢٠٠٢، ٢٨٩). له‌و باره‌وه (عمرو بن كلثوم) له‌ديره شعريكدا ئه‌و نه‌ريته‌ي عه‌ره‌به‌كاني ده‌رخستوه و ده‌ليت:

" وَأَبُو الْإِنهَابِ وَبِالسَّبَايَا ... وَأَبْنَا بِالْمُلُوكِ مُصَفَّدِينَا " ((القرطبي، ١٩٦٤، ١/٤٣٠؛ علي، ٢٠٠١، ٦/٤٥).

ده‌كري بوتريت ئه‌و كه‌لتوره شه‌رانگيزيه‌ي بۆماوه‌يه كي دريژ له‌ناو ناخي تاكي خيئ دا جتيگر بوه په‌يره‌وي ليكردوه، هه‌رچه‌نده به‌پي زه‌مه‌ن گۆرانكاري له عه‌قليه‌تي خيئه كيدا رويداوه، به‌لام تاك (ته‌نانه‌ت تا ئه‌مروش) هه‌ر له‌ژير كه‌لتوره نه‌ريتي خيئدا ماوه‌ته‌وه وه‌كو جه‌نگاوهر وابه‌سته‌ي فه‌رمانه‌كاني سه‌رۆك خيئ بوه.

٢- هۆكاري جوگرافي و سه‌ختي ژيان و په‌يداكردي بژوي:

ئاو هه‌واو ژينگه‌كاريگه‌ري گه‌وره‌ي له سه‌ر دابه‌ش بوني شوئي ژياني مروقه‌كان له سه‌ر گۆي زه‌وي هه‌بوه، هه‌ر ئه‌م كاريگه‌ريه‌ش واي كردوه چه‌ند شيوازيكي ژيانكردي بيته ئاراوه وه‌ك (بيبان نشيني و شارنشي)، كه‌ زور به‌روني هه‌ردو شيوازي ژيانكردي له نيمچه دورگه‌ي عه‌ره‌بي ده‌بينريت، به‌تايبه‌ت ژياني بيبانشي كاريگه‌ري گه‌وره‌ي له سه‌ر كه‌لتوري شه‌رانگيزي خيئه كي عه‌ره‌ب له سه‌رده‌مي پيش ئيسلامدا هه‌بوه، تا ئه‌و ئاسته‌ي كه‌ ژينگه‌ي بيبانشي كاريگه‌ري ديارى له سه‌ر مروقه‌كان جيه‌پشتوه، ره‌نگدانه‌وه‌ي ئه‌و كاريگه‌ريه‌ش بۆ ژياني شارنشي عه‌ره‌ب له نيمچه دورگه‌ي عه‌ره‌بيدا گواستراوه ته‌وه (عبدالله، ٢٠٠٨، ١٧)، به‌گويره‌ي هه‌لكه‌وته‌ي جوگرافي نيمچه دورگه‌ي عه‌ره‌ب ده‌كه‌ويته ئه‌وپه‌ري باشوري رۆژئاواي كيشوهرى ئاسيا، له رۆژئاواوه ده‌رياي سور و نوكه‌ندي سوئسه (نيمچه دورگه‌ي سينا)، له باكوهره‌وه و لاتي شام و روبراي فوريات بوه، له باشوريه‌وه زه‌رياي هندي و ده‌رياي عه‌ره‌بي و له رۆژه‌لاتيه‌وه كه‌نداوي عه‌ره‌بي (خليجي فارس) (اليقوبي، ١٤٢٢هـ؛ ١٧٨؛ أمين، ١٩٦٩، ٢٣)، هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ناوزه‌ندكردي شوئيه‌كه، كه‌ (الهمداني) به‌دورگه‌ي عه‌ره‌بي ناوزه‌ند كردوه، پيوايه تاراده‌يه‌ك له‌چوارلاوه به‌ ئاو ده‌وره دراوه، لاي رۆژه‌لاتي كه‌نداوي عه‌ره‌ب، ده‌رياي سور له‌لای رۆژئاواي، له‌باشوريه‌وه ده‌رياي عه‌ره‌ب و له‌باكوهريش

روباری فورات(الهمدانی، ۱۸۸۴، ۸۴)، بهو پئییهی لهروی پیکهاتهی زهوی، زۆربهی زهویهکانی نیمچه دورگهی عهرهبی بیابانی وشک و روتن(الاصطخري، ۲۰۰۴، ۲۳)، ههر بۆیه ئاو وههواي نیمچه دورگهی عهره ب به شیویه کی گشتی ئاو وههوايه کی بیابانی وشکه، پلهی گهرمای له رۆژدا زۆربه رزه له شه ویشدا نزم ده بیته وه، هه ندیکجار له که ناره ئاوییه کان، ناوبه ناو باران ده باریت، رێژهی بارینه کهش له ناوچه یه که وه بۆ ناوچه یه کیتر جیاوازه و ده گۆریت، بۆ نمونه بارانه وه رزیه کان به شیویه کی ریک له یه مهن و رۆژه لات و عومان و عه سیر ده باریت و به شیویه که به شی کشتوکال ده کات، به لام به شیوی پچرپچر له حجاز ده باریت ئەمه ش ده بیته هۆی کۆبونه وهی ئاو له دۆله کان و میگره کان و ده بیته هۆی سهوز بونی گژو گیا وه رزیه کان بۆ مه رومالاته کانیا ن(البلاذري، ۱۹۸۷، ۷۱-۷۳؛ الملاح، ۲۰۰۸، ۱۷-۱۸؛ محمود، ۱۹۹۵، ۱۷)، ده گونجیت ئەو ژینگه سروشتی و هه لکه وه ته جوگرافییه کاریگه ری له سه ر پهروه رده ی تاك له ناو خێزان و خێلی عهره بده هه بویت، که به ژینگه ی بیابان رابیت و دلرهب و جه ربه زه و ده رونیکی شه رانکیزی بۆ دروست کرده، چ جای ئەوهی له پیناو بژیوی و ده ستخستنی ده ستکه وه تدا سل له جه نگ و کوشتن نه کرد بیته وه، ئەو نمونه ی خرانه رو به شیکیان ههر ئەوه یان لیده خوینریته وه.

جیگی ئامازه یه فراوانی بیابانی نیمچه دورگهی عهره بی، کاریگه ری له سه ر نه بونی کشتوکال هه بوه، بۆیه له به شی زۆری میگره کان بیاباندا، دانیشته وانه که ی خه ریکی به خه یو کردنی حوشتر و مه رومالات بونه، هۆزه کانیش بۆ په یدا کردنی بژیوی خۆیان و پیداویستی له وه رگا، له شوینیکی دیاریکراو جیگر نه ده بون و به رده وام له شوینیک بۆ شوینیکی دیکه کۆچیان کرده (ابن خلدون، ۲۰۱۳، ۳۱۲-۳۱۳)، له وه باره یه وه توێزه ریک پئیویه هه رچه نده ناکریت ژینگه ی سروشتی تاك ره هه ندانه بکریته بزوتنه ری سه ره کی روداوه کان و رۆلی سه ره کی پئیبه خشریت، به لام فاکته ری جوگرافی، کاریگه ری گرنگی هه یه، بۆ شرفه کردنی بابه تیکی میژیوی و کومه لایه تی له و شیویه (نادر، ۲۰۲۳، ۶۲)، ههر له و سۆنگه یه وه به پئیویستمان زانی هه لوه سته له سه ر ره نگدانه وهی ئەو ره هه نده بکریت و کاریگه رییه کان بخریته رو له سه ر دیاریکردنی شیوازی ره فتاری تاك و هه لسه وکه وهی له گه ل ره وتی روداوه کان، به تابه تی بارودۆخی جوگرافی و ژینگه ی سروشتی نیمچه دورگه ی عهره بی، به و پئییه ی ره نگدانه وهی راسته وخۆی هه بوه له سه ر ره فتار و ئاکار و سیسته می کومه لایه تی ئەو کومه لکه یه، وه ک ئیبن خه لدون جه خت له وه ده کاته وه، میژو ته نها هه والی رابردو نییه، به لکو لیکۆلینه وه یه له چۆنیه تی روداوه کان و هۆکار و ئامانجه کان(ابن خلدون، ۲۰۱۳، ۱/ ۱۳)، واتا ژینگه ی سروشتی کاریگه ری زۆری له سه ر ژیان و شارستانییه تی دانیشته وانی نیمچه دورگه ی عهره بی هه بوه، له و گۆشه نیگایه وه هه ولدراوه ئەو دیارده یه بخه ینه رو له سه ر دیاریکردنی شیوازی ره فتاری تاکی بیابانشینی ئەو ناوچه یه.

هه رسه باره ت به هۆکار و خه سلته تی ژیا نی بیابانشینه کان، ئەوان هۆزیک کۆچه ری بون و له شوینیکه وه بۆ شوینیکی دیکه به دوای پیداویستی له وه رگه و ئاودا بۆ میگره له کانیا ن رۆیشتون، سروشت ئەوه یه که بیابانشینه کان ناچار ده کات ئەم ژیا نه پارێزن، ژیا نی بیابانشینی ژیا نیکی دژوار و سه خت بوه، به لام به و پئییه ی زۆرتین رێژه ی ئازادی به هره مه نده، له هه مو ژیا نیکی شارستانییه تیدا پئی باشتره، ئەم ژیا نه زیه وایکرده هۆزه کان له سه ر له وه رگه و ئاودا شه ر بکه ن، ههر ئەوه ش بوه هۆی ئەوه ی گومانی لیبکه ویته وه، له سروشتی خۆیا ندا زالن وه ک دوژمنیک سه یری ئەوانی دیکه ی کرده، که هه ولی داوه ئەوه ی له ده ستیدا یه بیگریت یان له وه رگه ی بیه ش بکات(علی، ۲۰۰۱، ۱/ ۲۷۴)، زۆرکات له وه رگا کان بیابان که م و بی به رویوم بون، به شی پیداویستی ئەو رێژه له ده وار نشین و کۆچه ریانه ی نه کرده که به سروشتی خۆیان له زیادبو نیکی به رده وامدان، ره نگه دروست بیت بلین بیابانشینه کان له خه لکی دیکه زیاتر زاوژی ده که ن و زۆر ده بن، ده شی هۆکاره که ی بده یه پال ئەوه ی که به شیویه کی گشتی دهر د و په تا و نه خۆشی له بیاباندا که مه، ههر له بهر ئەمه ش

پژیهی مردنه سروشتیه کان تیایدا له ناوچه کانی دیکه که متره که بیگومان ئەمەش کاریگەری ژینگە و سروشتی ژبانی ناوچه کان به بهراورد به شارەکان پیشاندهدات، که سهراوهی نهخۆشی و مردن (ابن خلدون، ۲۰۱۳، ۳۳۱/۱-۳۴۰؛ وەردی، ۲۰۱۷، ۸۰)، هۆکار و شوێنی سهرهه‌لدانی کیشه کهش ئیرهیه، بیابان نشینه کان نهوه دوای نهوه ژماره‌یان زۆرتر ده‌بن، به‌لام له‌وه‌رگاکیان زیاد ناکات، ئەو له‌وه‌رگانه پشت به‌باران ده‌به‌ستیت، بارانیش له‌بیاباندا کهم و ده‌گه‌نه، چونکه رادهی باران بارین، دابه‌ش بون و ده‌وله‌مهندی له‌وه‌رگاکیان دیاری ده‌کات (الهمدانی، ۱۸۸۴، ۱۵۹)، که‌شوه‌ه‌وای ناوچه کهش کاریگه‌رییه کی سروشتی له‌سه‌ر ژبانی خه‌لکه کهی هه‌بوه، چونکه هه‌ر ئەوه‌یه که یاساکی بژبوی ژبانیان و سیسته‌می کۆمه‌لگاکیان بۆ به‌ره‌م ده‌هینیت (ابن حوقل، ۱۹۳۸، ۲۰۷/۱) هه‌ر بۆیه نیمچه دورگه‌ی عه‌رب ناوچه‌یه کی وشک و بۆ به‌ره‌مه، به‌ ده‌گه‌ن هه‌ندیک ناوچه‌ی به‌ باران و کانیو و بیر به‌خته‌وه‌ر بوه، بۆ به‌ره‌می کشتوکالی وهرزی گونجاو و له‌بار نه‌بوه، هه‌ر وه‌ک بۆ ژبانی شارنشینیش نه‌گونجاو بوه (عبدالله، ۲۰۰۸، ۱۸).

لیره‌وه ده‌رکی بلیین به‌شیکی خه‌لکه کهی به‌ سروشت بیاباننشین و کۆچه‌ری بون و له‌ خپوه‌ندا ده‌ژبان که‌به (اهل و بر) ئازهل‌یان ده‌له‌وه‌راند و گوشت و شیره‌کانیان خواردوه، ئاشکرایه که بیاباننشین له‌ میژوی کۆندا تایبه‌تمه‌ندییه کی خپله‌کی عه‌رب بوه (ابن خلدون، ۲۰۱۳، ۳۴۱/۱؛ الزیات، ۱۹۶۰، ۸)، هه‌روه‌ها به‌شیکی دیکه له‌شار ده‌ژبان وه‌ک (مکه، یثرب، طائف)، هه‌روه‌ها بونی دۆل و شیوه‌کان یارمه‌تی خه‌لکی ناوچه کهی دا بۆ ئەوه‌ی بتوانن کشتوکال بکه‌ن، بۆیه زه‌وی بیابان رۆلی گه‌وره‌ی هه‌بو له‌ دیاریکردنی ژبانی مرۆف له‌ نیمچه دورگه‌ی عه‌ربه‌یدا، چونکه بونی ئاو له‌ هه‌ندیک ناوچه‌دا یارمه‌تیاں ده‌دا بۆ نیشه‌جیبون، که‌شوه‌ه‌وا رۆلێکی گه‌وره‌ی هه‌بوه له‌ دیاریکردنی ژبانی مرۆف له‌ نیمچه دورگه‌ی عه‌ربه‌یدا (ابن خلدون، ۲۰۱۳، ۳۴۰/۱)، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەو ناوچه‌ی بارانبارینی باشیان هه‌بوه ئاسانکاری بۆ پراکتیزه‌کردنی کشتوکال کردوه، ئەمەش ده‌بیته‌ هۆی سه‌قامگیری و سه‌ره‌ه‌لدانی ژبانی شارنشین، به‌لام ئەو ناوچه‌یه‌ی که بارانی لێ ناباریت، یان زۆر که‌م باران بون، دانیشه‌توانه‌ که‌یان ناچار به‌رده‌وام به‌دوای له‌وه‌رگا و ئاودا بیزوین بۆ وشتر و ئازهل‌ه‌ کانیان، بۆیه بونه‌ کۆچه‌ری (عبدالله، ۲۰۰۸، ۱۷)، هه‌روه‌ها بونی سه‌راوه‌کانی وه‌ک کانیو و بیر کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئەم جوله‌نه‌وه‌یه هه‌بوه، چونکه بیره‌کان به‌کللی رینگاکی ناو بیابانه‌کان داده‌نرین و سه‌راوه‌ی ئاوی کاروانی کۆچه‌ریه‌کان، له‌به‌رئه‌وه‌ رۆلێکی گه‌وره‌یان له‌ دابه‌ش بونی کۆمه‌له‌ کۆچه‌ریه‌کانی ناو بیابانه‌کاندا هه‌بوه (البرازی، ۱۹۶۵، ۱۱۵)، هه‌رئه‌مه‌ش بۆته نه‌ریتی خپله‌کان که ئەو زه‌ویانه‌ی وشتر و ئازهل‌ه‌ کانیان لیده‌له‌وه‌راند به‌ مولکی خۆیان بزنان و به‌بۆ مۆله‌ت و ره‌زامه‌ندی خۆیان رینگه‌یان نه‌ده‌دا هۆزه‌کانی دیکه لێیان نزیک ببنه‌وه، زۆرجار خپلێک هه‌ستی به‌ هیزی خۆی ده‌کرد و به‌بۆ ئاگادارکردنه‌وه هیزی ده‌کرده سه‌ر هۆزێکی دیکه و ده‌ست به‌سه‌ر له‌وه‌رگا و ریره‌وی ئاوی خۆیدا گرتوه (علی، ۲۰۰۱، ۲۷۴/۱)، ئەمه‌ دۆخیکێ پر له‌ دله‌راوکیو ته‌نگه‌ژه‌ی دروست کردوه، گومانی تیا‌یه که ده‌بیته‌ هۆی شه‌ر و کوشته‌ و بر له‌نیوان خپله‌کانی دانیشه‌توی بیاباندا، هه‌ر ئەمه‌ش بو‌ وایکرد داگیرکردن و تالانکردن به‌یه‌ کێک له‌پیکه‌اته سه‌ره‌کیه‌کانی فه‌ره‌ه‌نگی بیاباننشین هه‌ژمار بکریت (وه‌ردی، ۲۰۱۷، ۸۰)، به‌مجۆره‌ خپله‌کانی نیمچه دورگه‌ی عه‌رب له‌ناو وشکی و قاتوقری بیاباندا بۆمانه‌وه‌ی خۆیان به‌دریژایی سالی سه‌رقالی په‌لاماردان و تالانی و کوشته‌ری یه‌کتر و رێگری بون، یان ماوه‌ماوه‌ خپلێکی بیاباننشین پیکه‌وه له‌ناکو په‌لاماری ئەو شارۆچکه و ئاوه‌دانیانه‌یان ده‌دا که له‌رۆخی بیابانه‌کان بون و تالانیان ده‌کردن (سایر، ۲۰۱۴، ۲۶).

بیگومان مه‌یلی شه‌رکردن، هه‌روه‌ها ئاره‌زوی هه‌لکوتانه‌سه‌ر و تالانکاری، له‌ناو کۆی کۆمه‌لگاکی دیکه‌شدا بونی هه‌بوه و سروشتیکی مرۆپی گشتی بوه، به‌لام به‌پێی هه‌لومه‌رجی تایبه‌ت به‌هه‌ر نه‌ته‌وه و کۆمه‌لێک که‌م و زیاد ده‌کات، کاتیک له‌نه‌ته‌وه شارستانیه‌کان ده‌کۆلینه‌وه ده‌بینین مه‌یلی شه‌ره‌نگیزی تیا‌یاند که‌متره‌ لاوازتره وه‌ک له‌نه‌ته‌وه‌کانی دیکه،

وهك (ئيبين خهلدون) دهئيت: (ئهو حكومه تهى له نيوان شارنشينه كان سه رهه لدهدات واده كات ئهوان زياتر ئاره زوى ملكه چى بكه ن و كه متر خو به كوشتن و شهر و ناكوچى تونده وه ده گرن) (ابن خلدون، ۲۰۱۳، ۱۲۵/۱-۱۲۷)، لهوباره يه وه توپزه ريك پيوايه زور سهخته دهولت له بيا باندا سه رهه ليدات، چونكه به رهه مه پتان تيايدا به شى دانىشتوانه به رده وام زوربوه كهى ناكات (وهردى، ۲۰۱۷: ۸۲).

۳- هوكارى ئابورى و بازرگاني:

سروشتي ئابورى نيمچه دورگه ي عه ربه ي وا ده خوازيت ئاماژه به وه بكه ين، كه بازرگانى كردن و ئابورى ده شته كى شوانكاره ي، دوبنه ماي سه ره كى ئابورى نيمچه دورگه ي عه ره بيان پيكه پيناوه، ئه گه ر بازرگاني توانايه كى تايه تي له دروست كردن و پيكه پيناني دهوله تان و شارستانيه ته كان و هه مو فۆرميكي شارستاني مه ده ني بالا هه بوييت، ئابورى ده شته كى شوانكاره يش په يوه ندى قولى به ژياني كوچه رى و ريكخستى خيله كى و سروشتى دوژمنكارانه ي جه نگووازي دا له نيمچه دورگه ي عه ره بيدا هه بو، ئه و ئابوريه كوچه ريه به شيوه يه كى زياتر گشتگير و بلاوتر بو (جعيط: ۲۰۰۰، ۱۲)، هه رچه نده چالاكي ئابورى له و ناوچه يه، جو له ي بازرگاني بو، به لام ئه و چالاكيه ي زياتر شاره كانى ده گرتوه، ته نانه ت له شاره كانيش چينيكي تايه ت به و بواره سودمه ند ده بون، فراواني بيا بان و كه مى سه رچاوه ي ئاو، وا يكر دوه عه ره به بيا بان شينه كان زورينه يان له كوچى به رده وام داين، زياتر له و شوپنا نه ي ئاوى خواردنه وه و سه وزايى هه بوه بو خويان و ئاژه له كانيان، ني شته جي ده بون، هه ر بو يه كاتيك سه رچاوه ئاوييه كان كه م ده بونه وه، بو شوپنا يكي دي كه ده يانگواسته وه، ئه مه ش فاكته ريكي سه ره كى مملاني و روبه رو بونه وه ي خيله كان بو به رامبه ر به يه كتر (حتي، ۱۹۵۱، ۳۲؛ نادر، ۲۰۲۳، ۹۴)، بيگومان به شيكي شهر و مملاني خيله كى خيله كانى نيمچه دورگه ي عه ره ب زور جار لايه ني ئابورى هوكارى سه ره كى ئه وشه رانه بو، ئه و ناكوكيانه ته نها په لاماردان و ده ركردنى ئه و هوزانه نه بوه له سه ر سه رچاوه ئاوييه كان و له وه رگه، به لكو له ئه نجامى ده مارگيرى هوزايه تي، ده بوه كي يركي يه ك و شه رى به رده وام، زوربه ي جار تالانى كاولكارى لي ده كه وته وه، سه رچاوه ميژويه كان زورتيك له و شه رانه يان باسكردوه، وه ك په لامارى هوزى بنو سليم بو سه ر هوزى ئه سه دو له وه په لاماردا به نو سه ليم تالانيه كى زورى ئه و هوزه يان كردوه (الاصفهانى: ۱۹۵۲، ۵۶/۱۵)، هه روه ها بنه ماله ده وله مه نده كانى مه ككه وهك (مخزوم، عبدالشمس، عبدالدار)، هه وليان ده دا كاروانه بازرگانيه كان بو خويان قورخ بكه ن، بو نمونه ئه و كاته ي يه كيك له ئه ندامانى هوزى (كنانه) ده سترنيزى كرده سه ركاروانيكي بازرگاني (نعمان بن المنذر) له يه كيك له مانگه حه رامه كاندا، خيلى قوره يش پشتگيرى هوزى (كنانه) ي كردو به شدارى ئه و جه نگه يان كردوه، كه به جه نكي (الفجار) ناسراوه (ابن هشام، ۲۰۰۴، ۱/ ۱۵۰-۱۵۲)، وهك ئاماژه كراوه هوكارى سه ره كى هه لگيرسانى شه ره كه ئه وه بوه (قوره يش و كنانه) ده ترسان له وه ي بازرگانيان له ناوچه ي حيجاز له ده ست ده ريجيت (العلي، ۱۹۸۱، ۲۳۴)، له م باره وه (وات) سه باره ت به هوكارى هه لگيرسانى جه نكي (الفجار) ده ئيت: " هه لگيرسانى ئه و جه نگه له ئه نجامى هيرشيتي به ئه نقه ستي مه به ستراريو، كه هاوپه يمانتيكي مه ككه هيرشى كرده سه ر كاروانيكي بازرگاني به ره و يه مه ن ده رويشت له سه ر ريگاي طائف، به زماني ئابوريش ئه وه ده گه يه ني ت، كه مه ككه يه كان له هه ولى ئه وه دا بون ئه م ريگايه دا بخه ن يا خود ده سترگن به سه ري دا، ئه گه ر له جه نگه كه شدا سه ركه وتو نه بون، به لام به ئامانج و مه به سته كه يان ده گن" (وات، ۱۹۵۲، ۳۸-۳۹).

جيگاي ئاماژه يه گه و ره بازرگانه كانى مه ككه هه ربه وه وه نه وه ستان قورخى كاروانه بازرگانيه كان بكه ن، به لكو هه وليان داوه ده سترگن به سه ر بازرگاني ناوخوي مه ككه و ريپيگرن له و بازرگانه يه مه نيانه ي كه له يه مه نه وه شتومه كيان بو بازاره كانى مه ككه بو ساغ كردنه وه هيتاوه، له و باره وه هه والزانان (ئه خباريه كان) ده ئين: هوكارى راسته وخو بو به ستنى

پهيماننامهی فزول (حلف الفضول) ^(۱۷) ئهوهبو: (پياويك له خپلی زوبیدی له يه مهن هه نديك كه لوپهل ده هينيت بۆ مه ككه، (عاصی بن وائل) كه يه كيك بو له پياوماقولا ئی مه ككه، شتومهك و كهل و په له كانی لی ده كریت و پاره كه ی ناداتی، پياوه زوبه يديه كه ش هانای بۆ هاوپه يمانه كانی مه ككه برد له وانه: (عبدالدار، مخزوم، عدی بن كعب)، هه ريهك له ئه مانه گوپیان پینه داو ئاماده نه بون بچنه هانا يه وه له دژی (العاصی بن وائل) بن و پشتیوانیان له پياوه كه نه كرده به لكو لیشی— توره بون، كاتيك كه زوبه يديه كه ئه و خراپه كاریه ی بینوه، ناچار بو هانا به ریته بهر خه لکی مه ككه تابه هانا يه وه پین و مافه كه ی بۆ وه رېگر نه وه، بۆ ئه و مه به سته ش له كاتی هه له اتی خۆردا بۆ سه ر (ابی قبیس) كه (شاخپه كه له مه ككه) چوه و به ده نگی به رز هاواری كرده:

ومحرم أشعث لم يقض عمرته يا للرجال وبين الحجر والحجر

ان الحرم لمن تمت كرامته ولاحرم لثوب الفاجر الغدر

(ئه وپياوه به وه غیره تیان ده جو ئینیت و باسی ئه و زولمه ده كات كه لی كراوه له ئه رزی خودادا و له پال كه عبه دا كه تیدا نه مال ده فریتریت و نه هه ق ون ده بیت، ئه و زولمه له نیوان به رد و ئه و به رده ره شه كه ی كه عبه دا لی كراوه و ئاماره ش به وه ده كات كه ئه و به رگی عومره ی پۆشیوه) كاتيك (زیر بن عبدالمطلب) گوپی له و قسانه ده بیت هه لده ستیت و ده لیت: نابیت ئه م كاره وا به جی به یلدریت (ابن كثیر، ۱۹۷۶، ۱ / ۲۵۹)، ئه وه بو كۆمه لیک پیاو له (بنی هاشم، زوه ره، بنی أسد بنی عبدالعزی) چون به هانا يه وه و له مالی (عبدالله بن جدعان) كۆبونه وه و ئه م په يمانه یان مۆركرد (په يمانیان دا پشتیوانی له سته م لیکراو بکه ن خه لکی مه ككه بیت یا خود دهر وه، مافه كه ی له سته مكار بۆ وه رېگر نه وه) (ابن هشام، ۲۰۰۴، ۱ / ۱۵۲-۱۵۰؛ علی، ۲۰۰۱، ۴ / ۸۷-۸۶).

له وباره يه وه خلیل عبدالکریم پیوايه هۆكاری ئه م روداوه به لگه يه له سه ر ئه وه ی كه كاروباری مه ككه و بازرگانی كه شاده ماری ژیا نه تیکچوه و توشی ته نگ و چه له مه بو، ئه وه ش به سه ر خه لکه كه یدا ده شكیته وه زۆرتین زیانیان پیده گه يه نیت و كرده كاته سه ر ناوبانگه بازرگانیه كه یان، جگه له پیرۆزی پیگه ئاینیه كه ی مه ككه ئه وه ش ده گه ریته وه بۆ نه بونی ده سه لاتیکي سیاسی له مه ككه دا كه كه لتوری ده سترپیژی و تالانی له شوینی خۆیدا بوه ستینیت (عبدالکریم، ۲۰۲۳، ۱۱۸).

له راستیدا هۆكاری به ستی (په يمانی فضول) ئه وه ی لیده خویندریته وه، كه بنه ماله ده وله مهنده كانی مه ككه هه و ئیان ده دا يه مهنه یان له بازرگانی باشور دهر بکه ن و ئه و بازرگانیه بۆخویان قۆرغبکه ن، چونكه په رچه كرداری (بنی هاشم) و سه رجه م ئه و خیلانه ی دیکه كه به شدار بون له به ستی ئه و په يمانه زیاتر له و روانگه يه وه بو، ئه مانه (له روی دارایه وه له توانایاندا نه بو كاروانی بازرگانی بنپرن بۆ يه مهن، به لكو زیاتر سودمهن بون له مامه له كردن له گه ل بازرگانه كانی يه مهن له مه ككه دا، ئه گه ر هاتو ئه و كاروانه ی به ره و يه مهن ده رۆیشت به گشتی بکه وتایه ته ژێرده ستی هۆزه كانی (عبدالشمس و مخزوم)، ئه وا ئه و هۆزانه ی كه توانای داراییان كه متر بو به شیکی گه وره ی بازرگانیه كانیان له ده ست ده داو هیه چ شتومه كیکي بازرگانیان به ده سته وه نه ده ما تاكو بینپرن بۆ ولاتی شام، ئه وكاته ناچار ده بون ملکه چی مه رجه كانی بازرگانه ده وله مهنده كان ببن، به و جو ره ش ده سته كه وتی كه میان ده بو) (وات، ۱۹۵۲: ۳۹)، ئه مه ش وهك هۆكاریکی گرنگی ئابوری و بازرگانی هه ژمار ده كریت، كه هۆكار بوه بۆ مملانی خیله کی.

ههروه ها (الطبري) ده گیریته وه، قوره يشیه كان ئاماده ییان تیدا بو گوپرایه لی بانگه وازه كه ی پیغه مبه ربن (ﷺ)، (به لام سه ركرده گومرا كانیان سه ریان له قوره يشیه كان شیواندبو به و مال و سامانه ی كه له طائف هه یانبو خه لکه كه یان

گومراکرد و له دژى پيغه مبهەر (ﷺ) هانيان ده دان، له بهر ئه وه خه لکه که نه ده چون به ده م بانگه وازه که يه وه، ته نها ئه وانه نه بێت که خودای گه وره پاراستنى ئه وانه ش ژماره يان که م بون (الطبري، ۱۹۶۸، ۳۲۸ / ۲)، له و باره وه توێژه رێک پييوایه ئه و گه وره بازرگانانەى که خاوه نى زه وى و کيلگه ی کشتوکالى به پیت بون له طائف، زور به توندى سه رکردايه تی به ره ی به ره له ستکارانيان ده کرد له دژى بانگه وازى ئيسلام، چونکه هه ستیان ده کرد بنه ماکانى ئەم بانگه وازه نوێیه هه ره شه يه بۆ سه ر به رژه وه نديه کانين (الملاح، ۱۹۹۴: ۱۱۹)، هه روه ها پيشوازيکردنى ئەم بانگه وازه نوێیه له لايه ن بازرگانه بچوکه کان و گه نج و هه ژارو کۆيله کانی مه ککه ئه وه دوپاتده کاته وه، که ئه و گه وره بازرگانان به توندى دژايه تی بانگه وازى ئيسلاميان ده کرد (ابن هشام، ۲۰۰۴، ۳۹۲ / ۱)، ئە گه ر سه يری زۆربه ی سوره ته کانی قورئانی پيرۆزبکه ين به تايبه تی (ئه وانه ی که له مه ککه دابه زيون) له زۆربه ی ئايه ته کاندانا ئامازه بۆ ئه وه ده کرى که سه رکرده بی باوه ربه ده و له مه نده کانی به چاوى گالته جارى و سوکايه تی سه يری شوپن که وتوه کانی پيغه مبهەر (ﷺ) يان ده کرد، له م باره وه (خودای گه وره) ده فه رموى ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ (سوره تی الانعام، ئايه تی ۵۳)، واته به هۆى هه نديکيان وه هه نديکيان تاقى ئە که ينه وه و توشى به لاه غه زبه ی خودا ئە بن، ئيمه ئيمان ئە ده ين به هه ژاران و بی ده سه لاتان، که چی بيباوه ربه ده و له مه نده کان ئە لين: ئايه چون ده بی ئەم هه ژاره بی جيگاو ريگايانه ن خودا له ناو ئيمه دا هه ليا نيزو نعيمه تی ئيسلامی پي بداه؟ ئە و بيباوه ربه نه زان و نه فامن، خوا له هه موکه س چاکتر به نده ی شوکرانه بژيرى خۆى ئە ناسى و چاکتر ئە زانى کي شايه ني پله و پايه و، کي بی ئاين و ناشوکره و شايه ني سه رشۆريه (الطبري، ۲۰۰۱، ۲۶۳ / ۹)، به هه رحال ئە مانه به به شيکی گرنگی ئە و مملانی و شه ره خيله کيانه داده نريت، که له ناو زۆريک له خيله کانی عه ره ب پيش ئيسلامدا په ره ی سه نده وه، بۆ ته به شيکی له عه قليه تی ئە و کۆمه لگه يه و که لتورى شه ر و شه رانگيزی به ره هم ه يناوه .

۴- هۆکاری ئايینی: بيگومان گرنگی هۆکاری ئاينيش ده توانين وه ک هۆکاره کانی ديکه باس بکه ين، به تايبه ت خه لکانیک که به رژه وه نديان له وه دا هه بوه ئاين به کار بينن بۆ گه يشتن به پله و پايه و هه روه ها ده ستگرتن به سه ر ئابورى مه ککه دا وه ک ده سه لاتدار و ده سترويشتوه کانی قوره يش، بنه ماله ده و له مه نده کان ئه وانه ی که پارهيان له ده ستدا بو، ده يانويست مه ککه وه ک پايته ختی بت په رستی بمينيته وه، چونکه ئه وه سو ديکی زۆری بۆيان هه بو له روى ده ستکه وتی داراييه وه، ئاشکرايه مه ککه له ريزی پيشه وه ی ئە و شارانه دا بوه که که وتونه ته سه ر ريگه ی بازرگانيه گرنگه کان و له سه رده مدا له ديارترين شاره کانی قافله بازرگانيه کان بوه (عبدالکريم، ۲۰۲۳، ۱۷۶)، هه روه ها بالاده سه ته کانی قوره يش به هۆى زۆری سه روه ت و موک و هه ژمونيه وه توانيبوی جله وى ده سه لات له شاری مه ککه بگريته ده ست و بيته ده ستپيک بۆ بالاده ستی قوره يش به سه ر ناوچه ی حيجاز له داها تودا (علی، ۲۰۰۱، ۲۴۹ / ۵)، هه روه ها دامه زراندى (دار الندوة) ی مه ککه له لايه ن قصبی- بن کلاب، که له گه وره و پياو ماقولان و ئە شرافى قوره يش بو، له گرنگترين تايبه تمه نديه کانی (دار الندوة) خانه ی راويزی قوره يش بو بۆ رايکردنى کاروباره کانی مه ککه (شريف، ۱۹۶۵، ۱۲۹).

هه روه ها ليکۆ له ریکتير پييوایه هه ژمونی ده سه لاتی (الملاء)، به سه ر مه ککه دا ته نيا چالاکيه ئابوريه کان بويته به لکو له پال ئە وه دا ره گه زيان ميحوه ری ديکه هه بون له وانه ش ئاينی ئە و کارانه ی که (بنو عبدالدار) کردويانه له و چوارچيويه دابوه (حسين مروه، ۲۰۰۸، ۲۳۱ / ۱)، ئە مه چ جاي ئە وه ی له پينا و هيشتنه وه و پاراستنى بالاده ستی هۆزيک به سه ر ئە وانی ديکه دا، به تايبه ت له مه ککه هه و له دراوه کاروباره ئاينه کان ئە وانه که تايبه ت بون به مه راسيمي زياره تکارانی که عبه پاريزگاری ليکهن، له دابينکردنى ئاو و خوراک و پاراستنى ئارامی، به نمونه ی هۆزی قوره يش، که به سود وه رگرتن له و پيگه يه، زورجار بالاده ستی خۆيان به سه ر ئە وانی ديکه دا سه پاندوه .

بەھەرچال ھەر يەك لەم ھۆكارانە بە پىيى سروشتى پەيوەندىيە كانى و ھەلومەج و ژىنگەى جوگرافى، كارىگەرى خۇيان لە قولكردنەوھى ھەستى دوژمنكارانە و شەر لە ناو خىلە كانى عەرەبدا دروستكردو، بە جۆرئىك وەك كەلتورىكى خىلە كى لە ناوياندا ماوئەتەو، كارىگەرى لەسەر چارەنوس و دواروژيان داناو، كە پانتايە كى فراوانى لە مېژوى خىلە كاندا داگىركردو.

تەوەرەى دوھم / ئامانجە كانى شەرى خىلە كى عەرەب:

لەراستىدا ھەر شەر و مەملانىيەك ھۆكارى خۆى ھەبو، لەھەمان كاتدا ئامانج و دەشپت مەرامى خۆشى ھەبىت، چونكە ھەر ھېز و لايەنىك ئاستى مەملانىيەك دەگەيەنئە قۇناغى شەر و بەرەككەوتنى سەربازى ديارە ئامانجىكى ھەبو، كە لە قۇناغى سەرەتاي پىيەگەيشتو، ياخود دەخوازپت زۆرتىن رېژەى ئامانجە كانى بەدەستبەنئەت، زياتر لەو زۆرجار ئامانج دەبىت ھۆكارى بەرپاكردى شەرئىك، ئىدى لە شەر و مەملانىيە نىوان خىلە كانى عەرەبىشدا زۆرجار لەپىناو ئانجگەلئىكدا پەنابراوئە بەر شەرئىكى درېژمەودا و درېژخايەن، حالەتئىش ھەبو بەھۆكارئىكى زۆر لاوھ كى شەرئىك بەرپابو، كە ئامانجىكى ئەوتۆش لە ئارادا نەبو، لەم تەوەرەدا بەگشتى و بە پوختى شەرئەقى ئەو بابەتە بە پشت بەستەن بەسەرچاوەكان و لئىكدانەوھى روداوھەكان دەكرپت، بەگشتى لەمېژوى شەر و مەملانىيەكاندا ھەمىشە لەپال ھۆكارە جۆرەجۆرەكانى باسماكرىد كۆمەلئىك ئامانج و مەبەست ھەبو، ئىنجا سىياسى بى يان ئابورى، تەنھا بەكارھىنانى ھېز نابىتە شەر ئەگەر ئەم ئامانج و مەبەستانەى بەدواو نەبىت، وەك ئامانجى مادى و مەعنەوى كە ھەر خىلئىك ھەولئى بۆبەدەست ھىنانى داو، لەوانە:

۱- ئامانجى مەعنەوى و دور مەودا:

بېگومان ئامانجگەلئىك ھەنە كە لەكات و زەمەنئىكى دواتردا ياخود دواى شەر دېنە دى، ياخود دەكرپت لە لئىكەوتە و دەرئەنجامە كانىوھە بەدەست دىن، بۆ نمونە لاوازكردى ھۆزى بەرامبەر و لەدەستدانى پىنگە و ھەژمونى بەسەر ناوچە و دەفەرئىكدا، ياخود گۇرانى ھاوسەنگى ھېز و لەبەرەككەلئەشاندنەوھى ھاوپەيمانى و ھاتنە ئاراي بارودۆخپكى نوى، كە لەبەرژوھەندى لايەنئىكى شەرەكەدا بو، بەشپىكىش لەو شەرەنەى نىوان خىلە كانى عەرەب لەو ئامانجە بەدەر نەبون، لەوانە لەبەر يەك ھەلئەشاندنى ھاوپەيمانىيەتى خىلە كى و دروستكردنى بەرەى نوى و زالكردى ھەژمونى خىلە كى بەسەر ئەوانى دىكەدا بۆنمونە لەشەرى (الفجار) لەنىوان ھۆزى (كناانە)، كە ھۆزى قورەيش پشستگىريان دەكردىن، لەگەل ھۆزى (قىس عىلان) لە ھوازن، كە لەمانگە ھەرامكراوھەكان رویداو، (ابن ھشام، ۲۰۰۴، ۱ / ۲۰۸-۲۱۱)، ھەرۆھە ئامانجى پەيداكردىن يان سەندنى مافى سەردارىيەتى و بالادەستى بەسەر ئىش و كارەكانى كۆمەلگە كەيدا (ابن إسحاق) دەلئىت: لەدواى ئەوھى (قصى- بن كلاب) دەسەلئى سەرۆكايەتى مەككەى گرتە دەست ھۆزە كى لەمەككە كۆكردەو و شوئى نىشتەجى بونى بۆدابينكردىن، ئەوانىش ھەمو گۆپرايەلئى فەرمانەكانى بون (ابن ھشام، ۲۰۰۴، ۱ / ۱۲۴)، ھەرۆھە بەھۆى پەيمان بەستنى (الاحابىش و قورەيش)، بەيارمەتى قورەيش الاحابىش توانيان لەدەوروبەرى مەككە نىشتەجى بن (علی، ۲۰۰۱، ۷ / ۳۰)، تەننەت بەستنى پەيمانى (فضول) لەلايەن بەنى ھاشم و ھۆزە بەشداربوھەكان، پەرچە كرداری ئەو قورخكارى بو، بەئامانجى ئەوھى دەيانوىست بازارگانى مەككە بۆ خۇيان قورخ بكن و يەمەنىيەكان لەبازرگانى باشور دەربەكەن (الملاح، ۲۰۰۸، ۱۳ / ۴)، بۆيە يەكئىك لەديارتىن رىنگا كە بەھۆیەوھە پياوى بىاباننىشەن دەبىتوانى سەردارىيەتى و ناويانگ بەدەستبەنئەت، ئەوھەبو كە دەبوايە ئازاو بەخشندە بىت، واتا لەيەك كات دا شەرپكەر و تالانكەر و بەخشەرىش بىت، ئەوكاتە لەرئىگى ھېز و ئازايەتییەوھە دەستكەوتى پەيداكردو، پاشان لەرپئى بەخشندەپى و

جوامیرییهوه سەردارپتی خێلی دەگرتە دەست و بەناوبانگ دەبو، لەوبارەیهوه (عەلی وەردی) دەلێت: رەنگە لەراستی لاندەم ئەگەر بلیتم، بیاباننشینەکان لەهەموو خەلکی زیاتر حەزبە ناوبانگی باش دەکەن، دەبینین هەیانە خۆی یان هەموو ئەوشتە بەنرخانەیی کەهەیه تی دەیکاتە قوربانی لەپێناوی ئەوهی بەبەخشندەیی جوامیری ناوبانگ دەربکات (وەردی، ۲۰۱۷، ۱۲۰)، هەر لەم بارەوه ئیبن خەلدون دەلێت: (بەهۆی ئەو سەرکەشیەیی کە لە مەژدا هەیه بۆ گەیشتن بەئامانج لە هەموو ئەمانەدا بێگومان لەرێگەیی شەڕ و خوێن رێژییهوه دەبێت، دەمارگیری خێلە کێ بەتایبەت لەشەڕ و مەلماڵنیکاندا زۆر پێویستە) (ئیبن خەلدون، ۲۰۱۶، ۱/ ۳۵۸).

ئەم جوهره شەڕ و مەلماڵنێی خێلە کێ هۆکار و رەگەزێکی دیکەیی کەلتورەکیان بو، هەرۆک ئامازەیی بۆ کرا کە میژونوسانی عەرەب بە (ایام العرب) ناویان بردو، بەرادەیهک خوێناوی بو، کەجاری وا هەبوو دوو خێل یان زیاتر، لەسەر شتێکی زۆر بچوک و بێبایەخ بەشەڕ هاتون، لەپێناو بەدیھێنایی ئامانجێکی دور مەودا بەدەرژێپی دەیان سأل کوشتاریان لە یەکیدیکە کردو، بۆ نمونە شەری (البسوس) کە لەسەر حوشتریک لە نیوان هەر دوو خێلی (بکر و تغلب) دا رویداو، نزیکی چل سأل درێژەیی کیشاوه، لەو ماوهیهدا ئەم دوو خێلە بەسەدان کەسیان لە یەکیدیکە کوشتو (ابن هشام، ۲۰۰۴، ۱۱۰؛ علی، ۲۰۰۱، ۸/ ۲۰۱۷؛ ضیف، ۱۹۶۰، ۶۶)، زۆرەیی خێلەکان هەمیشە لەئامادەباشیدا بون بۆ شەڕ و تۆلەسەندنو، بەهۆی هەر روداویک، کە رویداو شەریان کردو و خوێنژێراو، بەلام لەچوار مانگی سأل خوێن ریشتن کە لە کەلتوری خێلە کێ عەرەب دا حەرام و قەدەغە بو، ئەوانیش مانگەکانی (ذی القعدة، ذی الحجة، رجب، محرم) بو (ابن هشام، ۲۰۰۴، ۱/ ۱۵۲؛ شلجی، ۱۹۹۶، ۱/ ۱۵۱). بەلام هەندیکجاریش شەریان تیا یا ئەنجام داو و خوێن ژاوه، وەك شەری (حرب الفجار)، کەواتای گوناھکاران دەگەیهنیت، بۆیەش ئەم ناوهی لێراو، چونکە لەمانگە حەرامەکاندا رویداو (ابن الاثیر، ۲۰۰۵، ۱/ ۶۸). کاتیک سروشتی ژیاپی بیاباننشین ئەوهی سەپاند بەسەر هۆزە دەشتەکییەکان تا لەسنورێکی دیاریکرتودا بژین، ئەندامەکانیشی- نەتوانن ئەو سنورە بەزینن ئەو مەترسیانەیی روبرویان دەبوو و لەو ژینگە سەختەیی بیابان و مەلماڵنێی بەردەوامی نیو هۆزە جیا جیاکان، هۆزە لاوازه کانی ناچار کردبو پەنا بەن بۆ هاوپهیمانی بەستن لە گەل هۆزە بەهێزەکان لە پێناو ئامانجێکی دور مەودا مانەوهی خوێندا (الملاح، ۲۰۰۸، ۳۷۴). لێرەوه بیرۆکەیی ئەوه سەرپهێندە دەستبگرن بەخزمایەتی و رەچەلە کێ دورووه، پەیهوئندی رەسەن لە گەل پشته کانیاندا دروستبکەنەوه، لەبەرئەوه ئیبن خەلدون دەلێت: پاراستنی رەچەلە ک و دەستگرتن بە پەیهوئندی خزمایەتی لە ناو هۆزە دەشتەکییەکاندا بەهێز و پتەبوو، بەلام شارنشینەکان خواستی ئەوهیان هەبوو رەچەلە ک و تیرە گەراپی لەبیربکەن و پەیهوئندی رەچەلە کیان بەستنەوه بەو شارانەوه کە تیایدا دەژیان (ئیبن خەلدون، ۲۰۱۶، ۱/ ۱۲۹-۱۳۰).

۲- ئامانجی مادی و نزیکی مەودا وەکو دەستکەوت و تالانی شەڕ:

هەرۆک پێشتر ئەوه خرایه رو، کە سەختی ژیان قۆرسی ئاستی بژێوی زۆرجار وەك هۆکارێکی دیار رۆلی لە هەلگیرساندنی شەری خێلە کیدا بینیوه، ئیدی لە پێناو پەیدا کردنی بژێوی و رزق و رۆزی مەلماڵی و شەڕ هەلگیرساوه، هەلکوتانە سەر یەکیدیکە و کاروانە بازرگانیەکان و تالانی و دەستگرتن بەسەر کاروباری هێزی بەرامبەر ئامانجێکی شەڕەکان بو، بەتایبەت بەشێک لەو خێل و هێزە تالانچیانەیی بژێوی سەرەکیان لەسەر تالانی و رێگری بو، وەك دەبینین بەشێکی ئەو هێرشانە بە هۆکاری بژێوی بو، چونکە بەشێک لەو هۆزانە ژیاپیان بەستراو بە تالانی و نانیان بەهۆی هێزی شمشێرەکانیان پەیدا کردو، بۆیە هۆزەکان لەوپەری بێمتانەیی ژیاپیان دەگوزەراند، چونکە لەشەو رۆژدا متمانەیان نەبوو کە هۆزێک هێرش نەکاتە سەریان و مأل و موڵکیان بەتالان نەبات (قلعەجی، ۱۹۸۸، ۳۵)، هەرۆک

(ئىبن خەلدون) بەراشكاوى ئاماژەى بەرەوشە كەردە دەئەيت: (بەدەستەھىنەنى پەيداويستى ژيانى بىاباننىشىنى بە نوكى شەمشەپرەكانىيان بوە) (ئىبن خەلدون، ۲۰۱۶، ۱۳۸)، بەتايبەتى لەسالانى قاتو قەيدا، خەيلەكان ھەرشىيان دەكەردە سەر يەكتەر و خەيلە سەرکەوتوھەكان دەستيان بەسەر سەرەوت و سامان و ئاژەل و مەرۇمالاتى خەيلە دۆراوھەكاندا دەگرت و ژن و پىاوانىشىيان وەك كۆيلە و كەنيزەك دەبرد(علی، ۲۰۰۱، ۶۰۵ / ۵)، بۆيە دەستگرتن بەسەر سامان و مأل و مولك و لەوھەرگای خەيلی بەرامبەردا ئامانجىكى ديارى ھۆز و خەيلە شەركەرەكان بوە، ھەر لەو بارەيەوھە جواد علی دەئەيت: تالانى ھەموئەو دەستكەوتانەى شەپ دەگرتتەوھە كە دەكەوتتە دەستى كەسى سەرکەوتوھەو، بى گۆيدانە ئەوھى كە ئايا لە پارەى خەيلی دۆراوھەوھە بىت، يان لە پارەى شەركەوتوھەو، بى گۆيدانە ئەوھى كە ئايا لە بىت، ياساى ئەوان لە شەپدا ئەوھە كە ھەرچى دەكەوتتە دەستى ھىزى سەرکەوتوھەو مولكى خۆيەتى(علی، ۲۰۰۱: ۲۶۲/۹). سەرۇشتى كۆمەلگای خەيلەكى وابوھە ھۆى ئەو نەريتەى كەھەيانە خوييان بە شەرو تالانكارىەوھە گرتوھە، ھەركات ئىش و كارىكان دەست نەكەوتايە دەستيان كەردوھە بە شەپ و تالانى بىئەوھى ھىچ خولياو بەرنامەيە كيان ھەبىت، يابىريان لەدەرئەنجامى كارى خراپى كەردۆتەوھە، كارە مەترسیدارەكانىيان ئەنجام داوھە و دەستيان بەھەرچىگايەك گەيشتەى تالانىيان كەردوھە و گەراوھەتەوھە شوپن و ناوچەكەى خۆيان لەبىاباندا(ئىبن خەلدون، ۲۰۱۶، ۴۰۶ / ۱).

ئەو سەختەى واى لە بىاباننىشىنەكان كەردبو پەشت بە تالانى بەستەن و ياساى شەمشەپرەپىادەبەكەن، بىچگە لەبەدەستەھىنەنى پەيداويستەكانى پەركەردنەوھى غەريزەكانىيان، بىريان لەھىچى دىكە نەدەكەردەوھە، شانازيان بەئازايەتى دەكەرد، ئازايەتەش لاى ئەوان تالانكەردنى مال و سامان بو(زىنكوب، ۲۰۰۷، ۲۷)، بۆيە دەستكەوتەكانى شەپ سەرچاوەيەكى داراپى باشن بۆ ھىزى سەرکەوتوھە، بە تايبەت ئەگەر ھىزە دۆراوھەكە دەولەمەند و خواوھەنى سەرەوتى باش بىت، توپتەريەك پىيوايە لەپەيش ئىسلامىشدا لەناو خەيلە عەرەبەكانىشدا گوزارشى لەبەدەستەھىنەنى مال و سامانى دەست بەسەرداگىراو دەكات(نادر، ۲۰۲۳: ۱۵)، ئەوھەتا وەك دەبىنى لەناو ئەدەبىياتى سەردەمى جاھىليدا رەنگدانەوھى بەرچاوى ھەبوھە، ئىمرۇولقەيس(امرؤ القيس) ى شاعىر لە پەيش ئىسلامدا لەدەپرەشەركەيدا ئاماژەى بۆكەردە دەئەيت:

وقد طوفت في الافاق حتى رضيت من الغنيمۃ بالاياب(امرؤ القيس، ۲۰۰۴: ۷۹).

لەم بارەيەوھە لە فەرھەنگى(تاج العروس) و تەيەكى عدى كورى حاتم ھاتوھە دەئەيت: (رَبِعْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَحَمَسْتُ فِي الْإِسْلَامِ) واتە ئەو لە ھەردو ھالەتەكەدا سەركەردايەتى سوپاى كەردوھە، چونكە شازادە يان فەرماندەى سوپا لە سەردەمى پەيش ئىسلامدا چارەكەيك لە دەستكەوتى شەپى دەبرد، ئىسلامىش ھات و كەردى بە پەنجەيەك، دەستكەوتى بۆ داناوھە، واتە: لە ھەردو ھالەتەكەدا فەرماندەى سوپا بو(مرتضى الزبيدي، ۲۰۰۱: ۲۳-۲۴). ئەم روداوانە بەلگەن لەسەر ئەوھى شەپو مەملانىي خەيلەكان ئامانج لەدەستكەوت و تالانكەردن لەپەيش ھاتنى بانگەوازي ئىسلام، نەريتەيكى پەيپەوكرەوى ھۆزە عەرەبەكانى ناوچەى حىجاز بوھە.

۳- ئامانجى تۆلەسەندەنەوھە:

بىگومان توندو تىزى و زەبرو زەنگ و گيانى تۆلەسەندەنەوھە ياساى يەكلابى كەرەوھى مانەوھى خەيل بوھە لەناوچەيەكدا، ئەو جۆرە ھەلسوكەوتە بۆتە سەرۇشت و داب و نەريت و بەشەيك لەكەلتورى كۆمەلەيەتى خەيلەكان و پەيپەوييان لىكەردوھە، جىگىريونى ئەو دياردەيە وەك كەلتورىكى كۆمەلەيەتى لەناو ھۆزەكان، واىكەردبو ھۆز و خەيلەكانى دىكە، وەك پارچەيەكى تالانى و دەستكەوت دەبىينى، بەمافى خۆى دەزانى لەھەر دەرفەتەيك بۆى رىكبكەوت بىكوژىت و تالانى بكات(حتي، ۱۹۵۲، ۳۵ / ۱)، لەو رومانگەيەوھە دەستدريزىكەردنە سەر يەكتەر و ئەوانى دىكە كارىكى ئاساى بوھە، بەو پىپوھەرە ھىزو توندو تىزى و بەلادەستى لەو كۆمەلگايەدا، جىگى گى شەپو، كارى سەرەكان كوشتن و تالانكەردن و

تۆلەسشەندەنەو بوە ھەر وەھا چاودێرێکردن و ڕێگرتن بو لە کاروانە بازەرگانێکان (زەینکوب، ۲۰۰۷، ۲۷)، بەو ھۆیەو بە تێروانیی ئەواندا دۆستایەتی و دوژمنایەتی باوەڕێک بو لەخواستی خۆیەو دەیبینی، شانازی دەکرد کاتێک خراپە بە خراپە وەلام دەدایەو، ھەرکەسێک پێچەوانە ی ئەو بیری بکردابوایەو، ئەو بەلاواز دەیبینی (ارنولد، ۱۹۷۱، ۶۱)، پێوھری ھێزو تۆلەسشەندەنەو لەناو کەلتوری خێلەکی عەرەبدا وای لەجواد علی کردو پێواپیت دەستکەوت بەپێی توندو تیژی و شەر کارێکی قێزەون بو، بەلام ئەگەر بەھێز و بالادەستی دەستکەوتیان بەدەست بەپێناوایە، ئەوا کارێکی شەرفمەندانەبو (علی، ۲۰۰۱، ۶۰۵/۵)، ئیبن خەلدونیش جەخت لەو دەکاتەو کە ھەمو ئەو توندو تیژی و ناکۆکی و گیانی تۆلەسشەندەنەو شەرانگیزیانە، بۆکەمی بەروبومە سروشتیەکان و ھەژاری و سەختی داپینکردنی گوزەران دەگەریتەو، پێواپە بۆیە شیوازی رەفتاریان وشک و توندو تیژ بو (ئیبن خەلدونو ۲۰۱۶، ۱/۱۴۱)، لەشەرەکانی سەردەمی پێش ئیسلام گیانی تۆلەسشەندەنەو ئەوئەندە بەھێز و توندو تیژ بو، تا ئاستیک زۆرجار دەبو ھۆی لەناو چونی ھۆزێک، وەک شەری (داحس و الغبراء) لەنیوان دولقی ھۆزی غطفان (عبس و ذبیان) لەسەر شتیکی ئاسایی، کارەساتیکی مائویرانکاری لیکەوتوتەو (ابن ھشام، ۲۰۰۴، ۱/۳۱۶). لەکۆمەلگای خێلەکیدا ھەموشتیک لەسەر بنەمای ھێز ھەلەسەنگیندریت (الجابری، ۱۹۹۴، ۱۶۷)، سروشتی شەر و ئامانجی تۆلەسشەندەنەو، بەشیکە لەسروشتی پێکھاتە ی ئەو کۆمەلگایە و ھەمیشە شانازی بە ھێز و ئازایەتی و خۆی دەکات، بەردەوام سازو ئامادەبون بۆ شەری لەناکو دەستگرتن بەسەر کەلوپەلی ھیزی بەرامبەردا (الشریف، ۱۹۸۵، ۸۹)، ھەر وەھا وەک ئامانجی تۆلەکردنەو لەخێلی بەرامبەر دەستیان بەسەر زەوی و سامانی یە کدیكەدا دەگرت و ژن و پیاو و مندالیان بەکۆیلە بردو (الرسافی، ۲۰۰۲، ۲۲-۲۸).

جیگای ئامازەپە لەسەردەمی پێش ئیسلام کاری لەپیشینە ی خێلەکان شەرانگیزی و دەستدریژی و تۆلەسشەندەنەو بو، ھەمو ھۆزەکان لەدوژمنایەتی بەردەوامدا بون لەدژی یە کدیكە، بەگۆرە ی یاسای ھۆزە کە مامەلەیان کردو، یاسا تەنھا یاسای تۆلەسشەندەنەو بو (الزحیلی، ۱۹۶۲، ۷۰)، ئەو ناکۆکی و شەرانی نیوان خێلەکان، سیماو تاییبەتمەندی خێلەکییەکانی عەرەبمان بۆ رۆن دەکاتەو، ئەو مەملانییە تەنھا لەنیوان دەشتەکیەکاندا نەبو، بەلکو زۆرجار لەشارەکانیش ھەمان دوبرەکی و مەملانیی خێلەکییانە ھەبو، بۆ نمونە شەری (سمیر) لە نیوان ھەردو ھۆزی (اوس و خزرج)، وەک دەگێرنەو ئەوئەندە دور و درێژ بو، روداوی لەم شیوہیە لەنیو ھێچ گەلێکدا رۆینەداو، نزیکی سەدو بیست سأل بەردەوام بو، تا کۆتا شەری نیوان ئەو دو ھۆزە، کەناسراو بە (یوم البعث)، کە تیایدا ھۆزی اوس بەسەر ھۆزی خزرج دا سەرکەوتو، تۆلە ی خۆی کردۆتەو ئەو شەرە پێنج سأل پێش کۆچکردنی پێغەمبەر (د.خ) بۆ شاری (یثرب) کۆتایی ھات (ابن الاثیر، ۱۹۹۷، ۱/۵۱۹)، لەو بارە یەو توێژەرێک پێواپە شەرێکی دورو درێژی ئەوھا بەئاسانی شوینەواری ناسردیتەو، تەنانت بەھاتی ئایی ئیسلام و دروستبونی ئومە ی ئیسلامی کە ئەو دو ھۆزەش دەبنە بەشیک لەو ئومە یە، غەریزە ی تۆلەسشەندەنەو ئەو رکا بەریە ھەرماو لەدەرچە یە ک دەگەرین بۆ خۆدوبارە کردنەو، چونکە مەودای دور و درێژی بەردەوامبونی پروسە کە، ئەو رقی و قینە یە ی کردۆتە بەشیک لە رۆحی ئەو کۆمەلگایە و لە ھەست و نەستی تۆلەکردنەو ی تاکی خێل جیگەر بو (نادر، ۲۰۲۳، ۸۳)، دەکریت بلین کاتیک ئەو نەریت و کەلتورە شەرانگیزییە دەبیتە سروشتی تاک، سەختە ئەو کەسە بتوانیت بۆ ماوہیە کی درێژ بیشاریتەو، چونکە دەبیتە بەشیک لە خورەوشتی کەسە کە، بۆیە لەھەر دەر فەتیکدا ئەو کەسە خۆی خالی دەکاتەو لەو سروشتە، بەئامانجی تۆلەسشەندەنەو ی ئەو روداوی لەرابردو بەسەر خێلە کەیدا ھاتو، ھەر بۆیە ش شەر و مەملانیی خێلەکییەکان بەردەوام بو بۆ ماوہی چەندین سأل درێژی ھەبو.

ئەنجام:

- ۱- كەلتورى شەرانگىزى لەنيۆ كۆمەنگاي خيڭە كى عەرەب لەناوچەى حىجازدا، بۆتە بەشيك لە خوونەريت چۆتە خوڻيانەو و نەوهدوای نەو و لەسەرى پەرورەدە بون، هەر وائاسان نەيانتوانيوە دەستبەردارى ئەم كەلتورە خيڭە كىە بىن.
- ۲- شوڻى جوگرافى نىمچە دورگەى عەرەب و وشكى ئاوههواى ناوچە كە، كارىگەرى بەرچاوى لەسەر دەمارگىرى خيڭە كى و كەلتورى تالانى لەنيۆ ھۆزە بىاباننشىنە كاندا ھەبوە.
- ۳- مەلەلانى لەسەر دەستگرتن بەسەر سەرچاوه كانى ئا و لەوەرگان، ھۆكارىكى دىارى شەرى خيڭە كى ھۆزە دەوارنشىن و بىاباننشىنە كانى عەرەب بوە، لەپىناو دەستگرتن بەسەر زۆرتىن روبەرى لەوەرگا و سەرچاوه كانى ئاودا.
- ۴- ھەستى خۆبەزل زانين و وابەستەى تاكى خيڭ بەسەرۆك خيڭەو ھۆكارىكى گرنگبوە، كە ھەستى شەرانگىزى و ئاژاوه گىرى لەناو ئەندامانى خيڭە كانى عەرەبدا بەھىز كردو، ئىدى ھەستكردن بە بونى پشتگىرى و دەمارگىرى خيڭە كى، خيڭە كانىان زۆرجار روبەروى شەرىكى دريڭخايەن كردۆتەو.
- ۵- ئازايەتى و جوامىرى پىاوى بىاباننشىن بەئەندازەى برى ئەو دەستكەوتانە پىوانە كراو كە لەشەر و ھەلكوتانە سەردا بەدەستى ھىناو، بۆ ئەو ھى پىگەيە كى بەرزى پى بەدەست بىنىت.
- ۶- پىكھاتەى فەرھەنگى بىاباننشىنى لەسەر سى پايە بنىاتراو (دەمارگىرى، داگىركردن و تالانى، جوامىرى و مەردايەتى)، غەريزەى خۆزالكردن لەھەمو ئەم سى پىكھاتەيەدا بونى ھەبوە.
- ۷- بەشيكى زۆرى شەرى خيڭە كان لەسەر دەسكەوت و تالانى بوە، كە لە دىر زەمانەو كەلتورىكى پەيرەوكرائى باو بوە لەنيۆ خيڭە كانى نىمچە دورگەى عەرەب دا رەگ و ريشەى داكوتاو.
- ۸- زانكردنى ھەژمونى خيڭە كى بەسەر يە كىكى دىكەدا و گۆپىنى ھاوسەنگى ھىزى و قەبارەى سنورى دەمارگىرى خيڭ و دەستكەوتە كان، زۆرجار ئامانجىكى گرنكى شەرەكان بوە.

ليستی سه رچاوه كان:

قورثانی پيرۆز.

ابن الأثير، عزالدين أبو الحسن الجزري (١٩٩٧)، الكامل في التاريخ، تحقيق: عمر عبد السلام تدمري، دار الكتاب العربي، الطبعة الأولى، بيروت.

ابن حوقل، أبو القاسم محمد البغدادي الموصلي (١٩٣٨)، صورة الأرض، دار صادر، أفست ليدن، بيروت.

ابن خلدون، عبدالرحمن بن محمد (٢٠١٣)، المقدمة، تحقيق: سعيد محمود عقيل، دار الجيل للنشر والطباعة، بيروت.

ابن عبدربه، أبو عمر احمد بن محمد الاندلسي (١٩٨٣)، العقد الفريد، تحقيق: عبدالمجيد الترحيني، دار الكتب العلمية، الطبعة الأولى، بيروت.

ابن كثير، أبو الفداء إسماعيل (١٩٧٦)، السيرة النبوية، تحقيق: د. مصطفى عبد الواحد الناشر: عيسى البابي الحلبي، القاهرة.

ابن منظور، محمد بن مكرم (١٩٩٤)، لسان العرب، الحواشي: لليازي وجماعة من اللغويين، دار صادر - بيروت الطبعة الثالثة، بيروت.

ابن هشام، ابو محمد عبدالملك بن ايوب الحميري (٢٠٠٤)، السيرة النبوية، تحقيق: مصطفى السقا، ابراهيم الابيارى، عبدالحفيظ شلبي، دار الخير، الطبعة الخامسة، بيروت.

ارنولد، سيرتوماس (١٩٧٠)، الدعوة الى الاسلام بحث في تاريخ نشر العقيدة الاسلامية، ترجمة: حسن ابراهيم حسن و عبدالمجيد عابدين و اسماعيل النحراوى، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة.

الاصطخري، أبو اسحاق إبراهيم بن محمد الكرخي (٢٠٠٤) المسالك والممالك، دار صادر، بيروت.

الاصفهانى، ابو فرج على بن الحسين (١٩٥٢)، الاغانى، تحقيق: مجموعته من محققين، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة.

الأوسي، محمود شكري (١٩٤٢)، بلوغ الادب في معرفة احوال العرب، عنى بشرحة وضبطه، محمد بهجت الاثرى، دارالكتاب المصرى، الطبعة الثانية، القاهرة.

امرؤ القيس، بن حجر بن الحارث الكندي (٢٠٠٤)، ديوان امرئ القيس، من بني آكل المرار اعتنى به: عبد الرحمن المصطاوي، دار المعرفة، الطبعة الثانية، بيروت.

امين، أحمد (١٩٦٩)، فجر الاسلام، طبعة دار الكتاب العربي، الطبعة العاشرة، بيروت.

امين، أحمد (٢٠١٢)، الصعليقة والفتوة في الإسلام، مؤسسة هنداوى للتعليم والثقافة، القاهرة.

البلأذري، أحمد بن يحيى بن جابر بن داود (١٩٨٨)، فتوح البلدان، دار ومكتبة الهلال، بيروت.

البلأذري، أحمد بن يحيى بن جابر بن داود (١٩٩٦)، أنساب الأشراف، حققه وقدم له: سهيل زكار - رياض زركلي، دار الفكر، الطبعة الأولى، بيروت.

الثعالبي، ابي منصور عبدالملك بن محمد بن إسماعيل النيسابوري (١٩٨٥)، ثمار القلوب في المضاف والمنسوب، تحقيق: محمد ابو الفضل ابراهيم، دار المعارف، القاهرة.

الجرجاني، علي بن محمد بن علي الزين الشريف (١٩٨٣)، كتاب التعريفات، المحقق: ضبطه وصححه جماعة من العلماء بإشراف الناشر، دار الكتب العلمية بيروت - لبنان الطبعة الأولى، بيروت.

جعيط، هشام (٢٠٠٠)، الفتنة جدلية الدين والسياسة في الإسلام المبكر، ترجمه: خليل احمد خليل، دار الطليعة للطباعة والنشر، بيروت.

جمعة، محمد محمود (١٩٤٩)، النظام الإجتماعية والسياسية عند قدماء العرب والامم السامية، دار النشر، مطبعة السعادة، الطبعة الاولى، القاهرة.

الجميلي، خضير عباس (٢٠٠٢)، قبيلة قريش وأثرها في الحياة العربية قبل الاسلام، المجمع العلمى العراقى، بغداد.

الجميلي، رشيد (٢٠١٤)، تاريخ العرب في الجاهلية و عصر- الدعوة الاسلامية، المؤسسة اللبنانية للكتاب الاكاديمى، الطبعة الاولى، بيروت.

- الجوهري، ابونصر اسماعيل بن حماد (١٩٨٧)، الصحاح تاج اللغة، تحقيق احمد عبدالغفور عطار، دار العلم للملايين، الطبعة الرابعة، بيروت.
- حتي، فليب (١٩٤٩)، تاريخ العرب المطلق، دار الكشاف للنشر والطباعة والتوزيع، بيروت.
- حسين، طه (١٩٥٩)، مرآة الإسلام، دار المعارف مصر، القاهرة.
- خليف، يوسف (١٩٨٦)، الشعراء الصعاليك في العصر الجاهلي، دار المعارف، الطبعة الرابعة، القاهرة.
- الراغب الاصفهاني، أبو القاسم الحسين بن محمد (١٤١٢ هـ)، (المفردات في غريب القرآن)، تحقيق: صفوان عدنان الداودي، دار القلم، الدار الشامية، الطبعة الأولى، دمشق.
- الرصافي، معروف (٢٠٠٢)، الشخصية المحمدية اوحد اللغز المقدس، منشورات الجمل، المانيا.
- الزبيدي، محمد مرتضى الحسيني (٢٠٠١)، تاج العروس من جواهر القاموس، تحقيق: جماعة من المختصين من إصدارات: وزارة الإرشاد والأنباء في الكويت - المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب بدولة الكويت.
- الزحيلي، وهبة مصطفى (١٩٦٢)، اثار الحرب في الفقه الاسلامي دراسة مقارنة، دار الفكر، دمشق.
- ززينكوب، عهبدوالحسين (٢٠٠٧)، دوسهده بيدهنگي، وهريگيراني: موسا محمد خدر و رينياز مستهفا، دهزگای توژينهوهو و بلاوكردهوهي موكريان، سلتيماني.
- زهينل، ثاراس فهريق (٢٠٠٨)، جهنگي دهروني، له بلاوكراره كاني مه كته بي بيرو هو شياري (ي.ن.ك)، چاپي يه كه م، سلتيماني.
- الزيات، أحمد حسن، (١٩٦٠)، تاريخ الادب العربي، دار نهضة مصر، الطبعة الخامسة والعشرون، القاهرة.
- ساير، رهفيق (٢٠١٤)، ئيمپراتورياي لم، ناوهندي غهزل نوس بوچاپ و بلاوكردهوه، چاپي ستيهم، تاران.
- سوبحان، ناسو نهريمان (٢٠١٧)، كاريگهري سيسته مي ختيلايه تي له سه لات له ميژوي ئيسلامدا (١٣٢-١ك/٦٢٢-٧٤٩ز)، ماسته رنامه ي بلاو نه كراهيه، پيشكهش به نه نجومه ني كو ليژي زانسته مرؤفايه تيبه كاني به شي ميژو/ زانكوي سلتيماني.
- الشرباصي، أحمد (١٩٨١)، المعجم الإقتصادي الإسلامي، دار الجيل، الطبعة الاولى، بيروت.
- الشريف، احمد ابراهيم (١٩٦٥)، مكة والمدينة في الجاهلية و عهد الرسول، دار الفكر العربي مصر، الطبعة الثانية، القاهرة.
- شليبي، أحمد (١٩٩٦)، موسوعة التاريخ الاسلامي، مكتبة النهضة المصرية، ط ١٤، القاهرة.
- صفا، محمد (١٩٨٧)، الحرب، دار النفائس، للطبع والنشر والتوزيع، الطبعة الثالثة، بيروت.
- ضيف، شوقي (١٩٦٠)، تاريخ الادب العربي العصر الجاهلي، دار المعارف بمصر، الطبعة السابعة، القاهرة.
- الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير (١٩٦٧)، تاريخ الرسل والملوك، المحقق: محمد أبو الفضل إبراهيم، دار المعارف بمصر، الطبعة الثانية، القاهرة.
- الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير، (٢٠٠١) تفسير الطبري = جامع البيان عن تأويل آي القرآن، تحقيق: د عبد الله بن عبد المحسن التركي بالتعاون مع مركز البحوث والدراسات الإسلامية بدار هجر - د عبد السند حسن يمامة، دار هجر للطباعة والنشر والتوزيع والإعلان - مصر، الطبعة الأولى، القاهرة.
- عبدالكريم، خليل (٢٠٢٣)، قورهيش له خيئه وه بو ده وله تي مهركهزي، وهريگيراني خالد مهجيد فهريج، دهزگای رؤشنيري جهمال عيرفان، چاپي يه كه م، سلتيماني.
- عبدالله، شهلة برهان (٢٠٠٨)، الدعوة الاسلامية وحياه البداوة، دار الكتب العلمية، الطبعة الاولى، بيروت.
- علي، جواد (٢٠٠١)، المفصل في تاريخ العرب قبل الإسلام، دار الساق، الطبعة الرابعة، بيروت.
- العلي، صالح احمد (١٩٨١)، محاضرات في تاريخ العرب، دار الكتب، جامعة الموصل، الموصل.
- الفيروزآبادي، مجد الدين محمد بن يعقوب (٢٠٠٥)، القاموس المحيط، تحقيق: مكتب تحقيق التراث في مؤسسة الرسالة بإشراف محمد نعيم العرقسوسي، مؤسسة الرسالة للطباعة والنشر والتوزيع، الطبعة الثامنة، بيروت.
- القرطبي، أبو عبد الله بن محمد بن أحمد الانصاري (١٩٦٤)، الجامع لاحكام القران، تحقيق: أحمد البردوني وإبراهيم أطفيش، دار الكتب المصرية، الطبعة: الثانية، القاهرة.
- قلعه جي، محمد رواس (١٩٨٨)، دراسة تحليلية الشخصية الرسول محمد من خلال سيرته الشريفة، دار النفاس، بيروت.
- لوبون، غوستاف (١٩٩١)، سيكولوجية الجماهير، ترجمة، هاشم صالح، دار الساق، بيروت.

قاسم، جمیل (۲۰۰۸)، ملحمه عنتره بن شداد الیاذة العرب، لمجلة العربی المجلس الوطنی للثقافة والفنون، العدد ۵۹۰، شهر ینایر، الکویت.

محمود، عرفه محمود (۱۹۹۵)، العرب قبل الاسلام، عین للدراسات والبحوث الانسانية والاجتماعية، الطبعة الاولى، القاهرة. المرزوقی، أبو علی أحمد بن محمد بن الحسن الأصفهانی (۲۰۰۳)، شرح دیوان الحماسة، المحقق: غریب الشیخ وضع فهرسه العامة: إبراهيم شمس الدین، دار الکتب العلمیة، الطبعة الأولى، بیروت. مروه، حسین (۲۰۰۸)، النزعات المادیة فی الفلسفة العربیة الإسلامیة (الجاهلیة- نشأة و صدر الإسلام)، دار الفارابی، الطبعة الثانية، بیروت.

الملاح، هاشم یحی (۱۹۹۴)، الوسیط فی تاریخ العرب قبل الإسلام، حقوق الطبع محفوظة، دار الکتب الجامعة الموصل، الموصل. موده ریس، مهلاعه بدولکه ریمی (۲۰۲۴)، خولاسه ته فیسیری نامی، انتشارات کردستان، چاپی یه که م، سنه. نادر، سه عید مه لود (۲۰۲۳)، کاریگه ری کولتوری میلی له سه ر غنیمه، دکتورا نامه ی بلاو نه کراوه یه، پيشکesh به نه نجومه نی کۆلژی په روه ده به شی میژو/ زانکۆی کۆیه کراوه.

النویری، شهاب الدین بن احمد بن عبدالوهاب (۱۴۲۳ هـ)، نهاية الأرب فی فنون الأدب، دار الکتب والوثائق القومیة، القاهرة، الطبعة الأولى، القاهرة.

الهمدانی، أبو محمد الحسن بن أحمد بن یعقوب (۱۸۸۴)، صفة جزيرة العرب، طبعة مطبعة بریل، لیدن. وات، مونتجمری (۱۹۵۲)، محمد فی مکه، تعریب شعبان بركات، المكتبة العصرية، بیروت. وهردی، عهلی (۲۰۱۷)، لیكۆلینه وه له سروشتی کۆمه لگای عیراقی، وه رگیزانی هیلال صابر، بلاوکراوه ی خانه ی چاپ و په خشی- رینما، چاپی یه که م، سلیمان.

الیعقوبی، أحمد بن یعقوب بن جعفر بن وهب (۱۴۲۲ هـ)، البلدان، دار الکتب العلمیة، الطبعة الأولى، بیروت.

په راویزه کان

(i) (عكاظ): یه كتيك بو له گرنگترین و به ناو بانگترین بازاره وه رزیه كانی نیمچه دورگه ی عه رب پيش ئیسلام، كه وتبو ه نتيوان (نه خله) و (طائف) هوه، بازار پيكي ئارام بو، له مانگي ذی القعدة ده كرايه وه، كه یه كتيك بو له مانگه حرام كراوه كان، كه شه ر كردنی تیدا قه ده غه بو، خه لکی له هه مولا یه كی نیمچه دورگه ی عه ره به وه، هاتون بو سه ر دانی ئەم بازاره، به مه به ستي بازارگانی و خۆده رخستن و یه كلا كرده وه ی كيشه و گرفته كان، هه روه ها باشتين شاعيره كانی عه رب له سه رده می جاهلی رويان تیکردوه، شيعره كانیان تیدا خۆیندۆته وه، ئەم بازاره به به رده وای بو ماوه ی بیست رۆژ كراوه بو (ابن الاثير، ۱۹۹۷، ۱ / ۵۷۱).

(ii) (بتيوار) (الصعاليك): كۆمه لیک گه نجی هه ژار بون، له وانه (عروة بن الورد، السليک بن السلکة، الشنفری، تأبط شرا) ده كری پيشيان بلین (بتيواره كان)، هه روه ها پيشيان ده گوتريت گورگه كانی بیابان، چونكه وه كو گورگ به خي راپی هه لیان ده كوتايه سه ركاروانه كان و له تانكردن به ناو بانگ بون، ئەوان سه ره رای هه ژاریان زۆرمه رد بون، ئەو مال و تالانیه ی له ده وه له مهنده كانه وه ده ستیان كه وتبو به یه كسانی به سه ر هه ژاره كاندا دابه شيان ده كرد (أمين، ۲۰۱۲، ۱۲؛ خلیف، ۱۹۸۶، ۵۵).

(iii) (أيام العرب): بریتی بو له چوار جهنگ، هه والزانان (ئه خباریه كان) ناوی (حرب الفجار) یان له هه ر چواریان نابو، له و مانگانه ی كه شه ری تیدا قه ده غه و حه رام كرابو، بو نمونه ۱- شه ر له نتيوان كنانه و هوازن، ۲- شه ر له نتيوان قوره ییش و كنانه، ۳- شه ر له نتيوان كنانه و به نی نصیر بن معاویه، ۴- شه ر له نتيوان قوره ییش و كنانه دا پي كه وه و هوازن دا، ئەو شه رانه بیست و پینج سال پيش هاتنی بانگه وازی ئیسلام له لایه ن پیغه مبه ر (ﷺ) بو (ابن هشام، ۲۰۰۴، ۱ / ۱۵۰؛ عبدالکریم، ۲۰۲۳، ۱۱۳).

(iv) (حلف الفضول): ئەو په یماننامه بو كه له نتيوان ئە شرافی مه ككه دا به سترا، بو ئەوه ی له گه ل مه زلومدا بن تاوه كو مافه كه ی بو ده گپرنه وه وهاوخه می یه ك بن له مه عیشه تدا، یه كه م كه س بانگه شه ی بو كرده بو (الزبير بن عبدالمطلب) كوری سه یدی مه ككه، له پاش ئەو (عبدالله بن جدعان) ده وه له مه ندرتین پیاوی مه ككه، قوره ییش ناوی نابو (حلف الفضول) (البلاذری، ۱۹۹۶، ۲ / ۲۸۲).